

รายงาน
การประชุมสมาคมเลขาธิการรัฐสภา ประจำปี ๒๕๕๖
ระหว่างวันที่ ๒๑ - ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๖
ณ กรุงกัวเตมาลา สาธารณรัฐเอกวาดอร์

การประชุมสมาคมเลขาธิการรัฐสภา (The Meeting of the Association of Secretaries General of Parliaments – ASGP) ประจำปี ๒๕๕๖ จัดขึ้นระหว่างวันที่ ๒๑ - ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๖ ณ ศูนย์ประชุม Paseo San Francisco (Quorum Quito) กรุงกัวเตมาลา สาธารณรัฐเอกวาดอร์ โดยมีผู้เข้าร่วมประชุมฯ ทั้งสิ้นจำนวน ๑๒๒ คน

โดยแบ่งเป็น

- (๑) สมาชิกสมาคมฯ จำนวน ๗๒ คน จากรัฐสภา ๖๐ ประเทศ
- (๒) สมาชิกสมทบ จาก ๖ องค์กร
- (๓) ผู้สังเกตการณ์ ๑ คน
- (๔) ผู้เข้าร่วมประชุมแทนสมาชิกสมาคมฯ ๑๒ คน
- (๕) ผู้เข้าร่วมประชุมอื่นอีก ๓๑ คน

ในการประชุมครั้งนี้มี นาย Marc BOSCH ประธานสมาคมเลขาธิการรัฐสภาและรองเลขาธิการสภาสามัญแคนาดาเป็นประธานและเป็นผู้ดำเนินการประชุม โดยมีคณะผู้แทนไทย จำนวน ๙ คน เข้าร่วมประชุม คือ

๑. นายสุวิจักขณ์ นาควัชรชัย - เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
- สมาชิกสมาคมเลขาธิการรัฐสภา
- หัวหน้าคณะผู้แทนไทย
๒. นายสมพล วณิชพันธ์ุ - ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย
- ผู้แทนไทย
๓. นางสาวศศิเพ็ญรัตน์ พลสนะ - รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
- ผู้แทนไทย
๔. นายอนุกุล สัจจิติเสรี - รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
- ผู้แทนไทย
๕. นางวิจิตรา วัชรภรณ์ - รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
- ผู้แทนไทย
๖. นายทวีเกียรติ เขาวลิตถวิล - รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
- ผู้แทนไทย

๗. นายมณฑล นพวงศ์ - ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานสมาคมรัฐสภาและสมาคมเลขาธิการรัฐสภา
สำนักองค์การรัฐสภาระหว่างประเทศ
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
- เลขานุการคณะผู้แทนไทย
๘. นางสาวนীরนนท์ สังข์โต - นักวิเทศสัมพันธ์ชำนาญการ
กลุ่มงานสมาคมรัฐสภาและสมาคมเลขาธิการรัฐสภา
สำนักองค์การรัฐสภาระหว่างประเทศ
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
- ผู้ช่วยเลขานุการคณะผู้แทนไทย
๙. นางสาวฤทัยชนก เมืองรัตน์ - นักวิเทศสัมพันธ์ปฏิบัติการ
กลุ่มงานภาษาสเปน เยอรมัน และอาหรับ
สำนักภาษาต่างประเทศ
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
- ผู้ช่วยเลขานุการคณะผู้แทนไทย

กำหนดการและหัวข้อการประชุม

การประชุมสมาคมเลขาธิการรัฐสภา ประจำปี ๒๕๕๖ มีระยะเวลา ๕ วัน คือ ระหว่างวันที่ ๒๒ - ๒๗ มีนาคม ๒๕๕๖ โดยมีกำหนดการและหัวข้อการประชุมฯ ดังนี้

วันเสาร์ที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๖

ช่วงเช้า

เวลา ๐๙.๓๐ นาฬิกา

เวลา ๑๑.๐๐ นาฬิกา

- การประชุมคณะกรรมการบริหารของสมาคมฯ
- เปิดการประชุม
- พิจารณาระเบียบวาระการประชุม
- แนะนำสมาชิกใหม่
- กล่าวต้อนรับผู้เข้าร่วมประชุมและการนำเสนอระบบรัฐสภาของสาธารณรัฐเอกวาดอร์ โดย นาง Libia RIVAS ORDONEZ เลขาธิการรัฐสภาเอกวาดอร์

ช่วงบ่าย

เวลา ๑๔.๓๐ นาฬิกา

- การนำเสนอประเด็นอภิปรายเรื่อง “การจัดตั้งคณะรัฐมนตรีของเนเธอร์แลนด์ : การควบคุมและความโปร่งใส” (The formation of the Dutch Cabinet : control and transparency) โดย นาง Jacqueline BIESHEUVEL - VERMEIJDEN เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรเนเธอร์แลนด์
- การนำเสนอประเด็นอภิปรายเรื่อง “รัฐสภาสามารถที่จะมีนโยบายด้านการสื่อสารของสถาบันที่มีประสิทธิภาพได้หรือไม่” (Is it possible for Parliaments to have an efficient institutional communication policy?) โดย นาย Manuel ALBA NAVARRO เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรสเปน

- การนำเสนอประเด็นอภิปรายเรื่อง “สิทธิของคณะกรรมการสภาในการรับหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับรัฐบาลทั้งหลักฐานในรูปแบบเอกสารและรูปแบบวาจา” (The rights of Parliamentary Committees to receive written and oral evidence relation to government business) โดย นาย Philippe SCHWAB เลขาธิการสภาแห่งรัฐและรองเลขาธิการรัฐสภาแห่งสมาพันธ์รัฐสวิส

วันอาทิตย์ที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๖

ช่วงเช้า

เวลา ๐๙.๓๐ นาฬิกา

- การประชุมคณะกรรมการบริหาร

เวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกา

- การนำเสนอเรื่องการพัฒนาในปัจจุบันของสหภาพรัฐสภา (IPU)
- การนำเสนอประเด็นอภิปรายเรื่อง “ข้าราชการในรัฐสภา - การรักษาสสมดุลระหว่างการให้บริการและความเป็นกลาง” (Civil servants in parliaments - balancing service and impartiality) โดย นาย Claes MÅRTENSSON รองเลขาธิการรัฐสภาสวีเดน

เวลา ๑๑.๐๐ นาฬิกา

- หมดเวลาสำหรับการนำเสนอชื่อผู้สมัครชิงตำแหน่งกรรมการบริหารที่ว่างจำนวน ๒ ตำแหน่ง

เวลา ๑๑.๑๕ นาฬิกา

- การแบ่งกลุ่มอภิปราย : หัวข้อ “เป็นเพียงความประสงค์หรืออาจมีความเป็นไปได้ในการสร้างบรรทัดฐานหรือหลักการเดียวกับอาชีพที่เหมือนกันสำหรับรัฐบาลประเทศต่าง ๆ ในการสรรหาบุคลากรและจัดการสายงานของเจ้าหน้าที่รัฐสภา” (It is desirable of possible to establish common professional norms or principles for different Parliaments for the recruitment and career management of parliamentary staff?)

ช่วงบ่าย

เวลา ๑๔.๓๐ นาฬิกา

- การนำเสนอรายงาน เรื่อง “เป็นเพียงความประสงค์หรืออาจมีความเป็นไปได้ในการสร้างบรรทัดฐานหรือหลักการเดียวกับสายงานที่เหมือนกันสำหรับรัฐสภาประเทศต่าง ๆ ในการสรรหาบุคลากรและจัดการสายงานของเจ้าหน้าที่รัฐสภา”

เวลา ๑๖.๐๐ นาฬิกา

- การเลือกตั้งกรรมการบริหารของสมาคมฯ แทนตำแหน่งที่ว่าง จำนวน ๒ ตำแหน่ง
- การนำเสนอประเด็นอภิปราย เรื่อง “การรับรองมาตรฐานอุตสาหกรรม (ISO) : ในการค้นหาความเป็นเลิศในการให้บริการของฝ่ายบริหาร (สำนักงาน-เลขาธิการ) ของรัฐสภา” (ISO Certification : in search of excellence in the service delivery by the administration of Parliament) โดย นาย Austin ZVOMA เลขาธิการรัฐสภาซิมบับเว

วันจันทร์ที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๖

เวลา ๐๙.๐๐ - ๑๖.๐๐ นาฬิกา - ทักษะศึกษา ณ เมืองเก่า กรุงเทพฯ

วันอังคารที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๖

เวลา ๐๙.๓๐ นาฬิกา

- การประชุมคณะกรรมการบริหาร

เวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกา

- การนำเสนอประเด็นอภิปราย เรื่อง “ข้อจำกัดที่จำเป็นในเรื่องความโปร่งใส - ปัญหาของรัฐสภาเกี่ยวกับเสรีภาพของข้อมูลด้านนิติบัญญัติ” (The necessary limits to transparency - the problems for Parliaments of freedom of information legislation) โดย นาย Ulrich SCHÖLER รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรเยอรมนีและรองประธานสมาคมเลขาธิการรัฐสภา

- การนำเสนอประเด็นอภิปราย เรื่อง “ความร่วมมือแบบทวีภาคีระหว่างรัฐสภาในทวีปต่าง ๆ : กรณีของติมอร์ตะวันออก” (Bilateral co-operation between Parliaments in different continents : the case of East Timor) โดย นาย Jose Manuel ARAUJO รองเลขาธิการรัฐสภาสาธารณรัฐโปรตุเกส

เวลา ๑๑.๑๕ นาฬิกา

- การแบ่งกลุ่มอภิปรายอย่างไม่เป็นทางการเพื่อจัดเตรียมการอภิปรายทั่วไป : หัวข้อ “ความสัมพันธ์ระหว่างเจ้าหน้าที่บริหารของรัฐสภา กับเจ้าหน้าที่ส่วนตัวของสมาชิกรัฐสภา” (Relations between the parliamentary administration and the personal staff of parliamentarians)

ช่วงบ่าย

เวลา ๑๔.๓๐ นาฬิกา

- การอภิปรายทั่วไป เรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างเจ้าหน้าที่บริหารของรัฐสภา กับเจ้าหน้าที่ส่วนตัวของสมาชิกรัฐสภา”

- การนำเสนอประเด็นอภิปราย เรื่อง “วุฒิสภากัมพูชาสมัยที่ ๓ : โอกาสและความท้าทาย” (The 3rd Legislature of the Cambodian Senate : opportunities and challenges) โดย นาย Sarith OUM เลขาธิการวุฒิสภากัมพูชา

- การนำเสนอประเด็นอภิปราย เรื่อง “การสร้างเสริมกระบวนการนิติบัญญัติผ่านนวัตกรรมทางเทคโนโลยี : ประสบการณ์ของสภาผู้แทนราษฎรบราซิล” (The strengthening of the legislative process through technological innovation : the experience of the Brazilian Chamber of Deputies) โดย นาย Rogerio VENTURA TEIXEIRA ผู้อำนวยการสำนักทรัพยากรบุคคลสภาผู้แทนราษฎรบราซิล

วันพุธที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๕๖

เวลา ๐๙.๓๐ นาฬิกา

- การประชุมคณะกรรมการบริหาร

เวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกา

- การอภิปรายทั่วไป เรื่อง “มาตรฐานความประพฤติของสมาชิกรัฐสภาและเจ้าหน้าที่รัฐสภา” (Standards of conduct for Members of Parliament and parliamentary staff) ดำเนินการอภิปราย โดย นาย Geert Jan A. Hamilton เลขาธิการวุฒิสภาเนเธอร์แลนด์

- การนำเสนอประเด็นอภิปราย เรื่อง “กระบวนการถอดถอนทางการเมืองในรัฐสภาอุรุกวัย” (Political impeachment procedure in the Parliament of Uruguay) โดย นาย Jose Pedro MONTERO เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรอุรุกวัย

- พิจารณาร่างระเบียบวาระการประชุมครั้งถัดไป (นครเจนีวา ตุลาคม ๒๕๕๖)

เวลา ๑๒.๓๐ นาฬิกา

- ปิดประชุม

สมาชิกใหม่ของสมาคมเลขาธิการรัฐสภา

ในการประชุม ASGP ครั้งนี้ นาย Marc BOSCH ประธานสมาคมเลขาธิการรัฐสภาและรองเลขาธิการสภาสามัญแคนาดา เป็นประธานการประชุมฯ ได้กล่าวแนะนำและกล่าวต้อนรับสมาชิกใหม่ของสมาคมเลขาธิการรัฐสภา จำนวน ๒๐ คน คือ

๑. นาย Sayed Afizullah Hashimi - เลขาธิการวุฒิสภาอัฟกานิสถาน (แทน นาย Mohammad Kazim Malwan)
๒. นาย Rahimullah Ghalib - รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรอัฟกานิสถาน (แทน นาย Abdul Ghafar Jamshedee)
๓. นางสาว Carol Mills - เลขาธิการสำนักงานการบริการงานสภาออสเตรเลีย (แทน นาย Allan Thompson)
๔. นาย Marc Van Der Hulst - รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรเบลเยียม (แทน นาย Idis De Pelsemaecker)
๕. นาง Cássia Regina Ossipe Martins Botelho - รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรบราซิล (แทน นาย Rogério Ventura Teixeira)
๖. นาย Gali Massa Harou - รองเลขาธิการรัฐชาติ (แทน นาย Mahamat Hassan Brémé ซึ่งปัจจุบันดำรงตำแหน่งเลขาธิการรัฐสภาชาติ)
๗. นาย Modrikpe Patrice Madjubole - รักษาการแทนเลขาธิการรัฐสภาแห่งสาธารณรัฐประชาธิปไตยคองโก (แทน นาย Norbert Libya Djubu)

๘. นาย Antonio Ayales Esna - เลขาธิการสภานิติบัญญัติคอสตาริกา
(ประเทศนี้เข้าเป็นสมาชิก ASGP ครั้งนี้เป็นครั้งแรก)
๙. นาย Fakhy N'fa Kabe Konate - เลขาธิการรัฐสภาโกตดิวัวร์
(แทน นาย Brissi Lucas Guehi)
๑๐. Libia Fernande Rivas Ordonez - เลขาธิการรัฐสภาเอกวาดอร์
(แทน นาย Dr. Andrés Segovia Salcedo)
๑๑. นาย Edmond Soumouna - รองเลขาธิการรัฐสภาาบอง
(แทน นาง Marie - Francoise Pucetti)
๑๒. นาย Zurab Marakvelidze - เลขาธิการรัฐสภาจอร์เจีย
(แทน นาย David Janiashvili)
๑๓. Dr. Horst Risse - เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรเยอรมนี
(แทน นาย Harro Semmler)
๑๔. Dr. Winantuningtyas Titi Swasanany - เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรอินโดนีเซีย
(แทน นาง Nining Indra Shleh)
๑๕. นาย Justin N. Bundi - เลขาธิการรัฐสภาเคนยา
(แทน นาย Patrick G. Gichohi)
๑๖. นาย Yin-Suk Chung - เลขาธิการรัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลี
(แทน นาย Won Joong Yoon)
๑๗. Dr. Madou Diallo - เลขาธิการรัฐสภามาลี
๑๘. นาย Ovidiu Marian - เลขาธิการวุฒิสภาโรมาเนีย
๑๙. นาย Cristian Adrian Panciu - เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรโรมาเนีย
(แทน นาย Gheorghe Barbu)
๒๐. นางวิจิตรา วัชรภรณ์ - รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรไทย
(แทน นายสมพล วนิศจันธุ์)

สมาชิกสมทบ

- Dr. Cheick Abdelkader Dansoko - รักษาการแทนเลขาธิการรัฐสภากลุ่มประเทศ
ECOWAS (แทน นาย Mohamed Diakité)

สาระสำคัญของผลการประชุม

ก) การนำเสนอระบบงานของรัฐสภาเอกวาดอร์

รัฐสภาเอกวาดอร์เป็นระบบสภาเดียว ปัจจุบันมีสมาชิกรัฐสภา จำนวน ๑๓๗ คน (เป็นชาย ๘๔ คน หญิง ๕๓ คน) โดยมีสมาชิกที่มาจากเขตเลือกตั้งแบบแบ่งเขต เขตละ ๑ คน รวมจำนวน ๑๑๖ คน (๑๑๖ เขต) เป็นสมาชิกที่มาจากจากการเลือกตั้ง (ใช้พื้นที่ประเทศเป็นเขตเลือกตั้ง) ๑๕ คน และเขตเลือกตั้งที่มีสมาชิกหลายคน

จำนวน ๓ เขต (เขตละ ๒ คน) รวม ๖ คน ผู้มีสิทธิเลือกตั้งจะต้องมีอายุ ๑๖ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป ส่วนผู้ที่มีสิทธิลงสมัครรับเลือกตั้งจะต้องมีอายุ ๓๐ ปีขึ้นไป มีสัญชาติเอกวาดอร์โดยกำเนิด

ประธานรัฐสภาเอกวาดอร์มีวาระในการดำรงตำแหน่ง ๒ ปี โดยได้รับเลือกตั้งจากสมาชิกรัฐสภา โดยวิธีการลงคะแนนเสียง ผู้ที่ได้คะแนนเสียงข้างมากจะได้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว แต่หากไม่มีผู้สมัครคนใดได้คะแนนเสียงข้างมากเด็ดขาดในการเลือกตั้งรอบแรก ให้จัดให้มีการเลือกตั้งรอบที่สองขึ้นระหว่างผู้สมัครชิงตำแหน่งสองคนที่ได้รับคะแนนเสียงมากที่สุดในรอบแรก

สำหรับอำนาจหน้าที่ของรัฐสภาเอกวาดอร์ ได้แก่ การแต่งตั้งประธานาธิบดีและรองประธานาธิบดีแห่งสาธารณรัฐ คัดเลือกรองประธานาธิบดีคนใหม่ ในกรณีที่รองประธานาธิบดีคนเดิมไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างถาวร โดยคัดเลือกจากรายชื่อที่ประธานสภาแห่งชาติเสนอ รับทราบรายงานประจำปีที่ประธานาธิบดีแห่งสาธารณรัฐนำเสนอต่อสภาแห่งชาติ มีส่วนร่วมในกระบวนการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ออกกฎหมาย จัดทำประมวล แก้ไขเพิ่มเติม และเพิกถอนกฎหมาย และตีความกฎหมายที่มีผลผูกพันทั่วไป ออกกฎหมายเพื่อสร้าง แก้ไข หรือตัดลดภาษี (ทั้งนี้ไม่รวมถึงเงินภาษีในส่วนของรัฐบาลท้องถิ่น) รับรอง/ไม่รับรองสนธิสัญญาระหว่างประเทศ ตรวจสอบฝ่ายบริหาร คณะกรรมการการเลือกตั้งและหน่วยงานอื่น และร้องขอข้อมูลที่จำเป็นจากเจ้าหน้าที่ของรัฐ แต่งตั้งอัยการสูงสุด ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน ทนายของรัฐ ศึกษาธิการ และกรรมการเลือกตั้งแห่งชาติ กรรมการตุลาการ กรรมการการมีส่วนร่วมของประชาชนและการควบคุมสังคม ให้ความเห็นชอบในงบประมาณของรัฐซึ่งจะรวมเพดานหนี้สาธารณะไว้และตรวจสอบการนำไปใช้ และนิรโทษกรรมในความผิดที่เป็นโทษทางการเมืองโดยใช้มติเห็นชอบ ๒ ใน ๓ ของจำนวนสมาชิก-รัฐสภา

รัฐสภาเอกวาดอร์ มีคณะกรรมการสิทธิการสามัญ ประกอบด้วยคณะกรรมการที่มีหน้าที่ดูแลเฉพาะด้าน ได้แก่

- การยุติธรรมและโครงสร้างรัฐ
- สิทธิของแรงงานและประกันสังคม
- เศรษฐกิจและภาษีรวมทั้งระเบียบและการควบคุมการตรวจสอบ
- การพัฒนาเศรษฐกิจ ประสิทธิภาพ และบริษัทขนาดเล็ก
- อธิปไตย บูรณภาพ ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ และความมั่นคงโดยรวม
- ความหลากหลายทางชีวภาพ และทรัพยากรธรรมชาติ
- อธิปไตยทางอาหาร และการพัฒนาภาคเกษตรกรรมและการประมง
- รัฐบาลท้องถิ่น การกระจายอำนาจ อำนาจหน้าที่และองค์กรด้านการบริหารจัดการพื้นที่
- การศึกษา วัฒนธรรม และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
- สิทธิทางสุขภาพ
- การมีส่วนร่วมของประชาชนและการตรวจสอบสังคม
- สิทธิของชนกลุ่มน้อยและความแตกต่างทางวัฒนธรรม

เลขาธิการรัฐสภา - เลขาธิการรัฐสภาแห่งชาติและรองเลขาธิการรัฐสภา จะได้รับคัดเลือกตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยหน้าที่ฝ่ายนิติบัญญัติ ให้ดำรงตำแหน่งเป็นเวลา ๒ ปีและสามารถได้รับเลือกให้ดำรงตำแหน่งซ้ำได้อีก แต่ห้ามดำรงตำแหน่งอื่นๆ พร้อมกันในเวลาเดียวกัน เว้นแต่เป็นอาจารย์มหาวิทยาลัยซึ่งเวลาเอื้ออำนวยให้สามารถทำเช่นนั้นได้ สามารถถูกถอดตำแหน่งได้โดยมติของที่ประชุมสภา

หน้าที่ของเลขาธิการรัฐสภา

๑. เข้าร่วมการประชุมสภาและคณะกรรมการบริหารนิติบัญญัติ และรับรองบันทึกการประชุม
 ๒. นับองค์ประชุมตามคำสั่งของประธานรัฐสภา
 ๓. บันทึกรายชื่อสมาชิกรัฐสภาที่เข้าประชุมสาย ไม่อยู่ ขาดประชุมของที่ประชุมสภา
 ๔. นับการออกคะแนนเสียงและประกาศผลการลงมติ ตามคำสั่งของประธานรัฐสภา
 ๕. รับรองและแจ้งมติของรัฐสภาและของคณะกรรมการบริหารนิติบัญญัติ
 ๖. รับผิดชอบในการจัดการและเก็บเอกสารของสภาแห่งชาติและของคณะกรรมการบริหารนิติบัญญัติและจัดพิมพ์ในกิจจานุเบกษาเมื่อจำเป็น
 ๗. รับผิดชอบในการจัดการหน่วยงานจัดการเอกสาร หอจดหมายเหตุและหอสมุด และบันทึกการประชุม
 ๘. รับมติที่เสนอโดยสมาชิกรัฐสภาในระหว่างการประชุมและอ่านเอกสารตามคำสั่งของประธานรัฐสภา
 ๙. แจ้งให้สมาชิกรัฐสภารับทราบระเบียบวาระการประชุมที่ประธานสภาแห่งชาติเห็นชอบแล้วภายในเวลาอย่างน้อย ๔๘ ชั่วโมงก่อนการประชุม พร้อมส่งเอกสารที่เกี่ยวข้อง
 ๑๐. ให้มีการประชุมลับในเรื่องซึ่งที่ประชุมสภาเห็นว่ามีความลับ
 ๑๑. ประสานงานกับเลขานุการของคณะกรรมการเฉพาะด้านสามัญ
 ๑๒. แบ่งหน้าที่การทำงานกับเลขานุการของคณะกรรมการเฉพาะด้านสามัญ
 ๑๓. รับผิดชอบในการให้บริการเอกสารและการจัดเก็บ อาทิ การถอดความบันทึกการประชุม
 ๑๔. นำส่งเอกสาร หนังสือของรัฐสภา
 ๑๕. ประสานงานกับฝ่ายธุรการของสำนักงานในเรื่องการรับ-ส่งสมาชิกรัฐสภาเพื่อร่วมประชุมสภา
 ๑๖. ปฏิบัติหน้าที่ตามที่ประธานรัฐสภา คณะกรรมการบริหารนิติบัญญัติมอบหมาย หรือตามมติของที่ประชุมสภาให้บรรลุผล
- รองเลขาธิการรัฐสภา เป็นผู้ช่วยปฏิบัติงานในหน้าที่ซึ่งเลขาธิการรัฐสภามอบหมาย รวมถึงปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

ข) การอภิปรายทั่วไป (General Debates)

๑) การอภิปรายทั่วไป เรื่อง “สิทธิของคณะกรรมการสภาในการรับหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับรัฐบาลทั้งหลักฐานในรูปแบบเอกสารและรูปแบบวาจา” (The right of Parliamentary Committees to receive written and oral evidence relation to government business)

นาย Philippe SCHWAB เลขาธิการสภาที่ปรึกษาแห่งรัฐและรองเลขาธิการรัฐสภา-สวิตเซอร์แลนด์ ร่วมอภิปรายในหัวข้อนี้ว่า ข้อมูล (Information) เปรียบเสมือนเครื่องมือแห่งอำนาจ โดยเฉพาะในยุคปัจจุบันสังคมเป็นสังคมแห่งข้อมูล ความรู้ที่ได้รับเป็นสิ่งสำคัญเป็นเสมือนอำนาจซึ่งสำคัญยิ่งกว่าความมั่งคั่งร่ำรวยหรือความเข้มแข็งใดๆ ในสังคมเสียอีก ใครที่มีข้อมูลอยู่ในสถานะที่มีความเข้มแข็งมากกว่าคนที่ไม่มีข้อมูล รัฐสภาเองก็เช่นกัน รัฐสภามีสิทธิที่จะได้รับข้อมูลโดยเฉพาะข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับรัฐบาล อันจะเป็นการสร้างมาตรฐานการถ่วงดุลอำนาจระหว่างฝ่ายบริหารกับฝ่ายนิติบัญญัติได้ดี ปัจจุบันรัฐสภาแห่งสมาพันธรัฐสวิส โดยเฉพาะงานด้านการตรวจสอบของคณะกรรมการ สามารถเข้าถึงข้อมูลในทุกเรื่องได้อย่างไม่จำกัด

คณะกรรมการธิการเหล่านี้มีอำนาจในการตั้งคำถามโดยตรงถึงผู้แทนของหน่วยงานต่างๆ ได้เลย รวมถึงเจ้าหน้าที่ภาครัฐและผู้แทนคนใดในหน่วยงานที่ได้ดำเนินการในนามของสมาพันธ์รัฐ (โดยไม่ต้องคำนึงว่าคนเหล่านี้จะยังคงอยู่ในตำแหน่งหรือไม่) และขอข้อมูลและเอกสารทั้งหมดจากคนเหล่านี้ตามที่คณะกรรมการธิการต้องการ อีกทั้งยังสามารถออกหมายเรียกบุคคลให้เข้ามาให้ข้อมูลต่อคณะกรรมการได้ด้วยโดยที่รัฐบาลไม่สามารถปฏิเสธการให้ข้อมูลได้ คณะกรรมการธิการมีอิสระและกำหนดบุคคลที่ตนจะทำการสัมภาษณ์ได้เอง ที่สำคัญคือ บุคคลที่เป็นผู้แทนของสมาพันธ์รัฐซึ่งได้รับหมายเรียกไม่สามารถปฏิเสธการเข้าให้ข้อมูลต่อคณะกรรมการได้ และคณะกรรมการธิการสามารถเข้าเยี่ยมหน่วยงานของรัฐได้ โดยจะแจ้งให้ทราบล่วงหน้าก่อนหรือไม่ก็ได้

อย่างไรก็ดี สิทธิของคณะกรรมการธิการที่จะเข้าถึงข้อมูลมีข้อจำกัดด้วยกันสองข้อคือ ประการแรก คณะกรรมการธิการไม่มีอำนาจในการอ้างถึงรายงานการประชุมของภาครัฐ ประการที่สอง คณะกรรมการธิการไม่มีสิทธิที่จะขอข้อมูลที่ยังคงเป็นความลับเพื่อความมั่นคงของประเทศที่ซึ่งผลประโยชน์ของประเทศอาจได้รับความเสียหายหากมีการปล่อยข้อมูลออกไป แต่ทั้งนี้ข้อจำกัดสองข้อข้างต้นนั้นไม่สามารถใช้ได้กับคณะที่มีหน้าที่ควบคุมสองคณะ ได้แก่ คณะของคณะกรรมการควบคุม (the Delegation to the Control Committee) กับคณะผู้แทนทางการคลัง (Finance Delegation)

แม้ว่าคณะกรรมการธิการจะมีสิทธิในการเข้าถึงข้อมูลได้อย่างไม่จำกัด สามารถเรียกบุคคลมาเป็นเสมือนพยานได้ก็ตาม แต่ก็ต้องทำหน้าที่ในการรักษาความลับด้วย หากละเมิดหน้าที่ในการรักษาความลับจะส่งผลต่อมาตรการทางวินัยหรืออาจมีการดำเนินการฟ้องร้องในทางอาญาได้ อย่างไรก็ตาม ควรระมัดระวังภาพลงในสามเรื่อง คือ ๑) ความสามารถในการควบคุมข้อมูล ๒) ความสามารถในการดำเนินการ เช่น การตีความข้อมูล จัดลำดับความสำคัญ และประเมินข้อมูล และ ๓) ความเชื่อว่ายังมีข้อมูลมากยิ่งทำให้มีการพัฒนาปรับปรุงประชาธิปไตยให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งอาจมีปัญหาในเรื่องของความสัมพันธ์ที่คลุมเครือระหว่างความโปร่งใสกับการรักษาความลับ

๒) การอภิปรายทั่วไป เรื่อง “มาตรฐานความประพฤติของสมาชิกรัฐสภาและเจ้าหน้าที่รัฐสภา” (Standards of conduct for Members of Parliament and parliamentary staff)

นายสมศักดิ์ มนูญปิฎ รองเลขาธิการวุฒิสภา ได้ร่วมอภิปรายในประเด็นนี้ว่า ในขณะที่สมาชิกวุฒิสภาเป็น “ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง” มีหน้าที่รับผิดชอบกิจการต่าง ๆ ในทางการเมืองทั้งหมด อีกทั้งมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายซึ่งจะกลายมาเป็นนโยบายการบริหารราชการของรัฐ ดังนั้นการประพฤติผิดจริยธรรมของบุคคลผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจะก่อให้เกิดผลกระทบต่อสังคมในวงกว้าง ทั้งนี้ การพัฒนาด้านจริยธรรมของวุฒิสภาไทยได้แสดงให้เห็นทั้งในทางตรงและทางอ้อม โดยในทางตรงนั้นเป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งมีเจตนารมณ์เพื่อให้มีการพัฒนาระบบการเมืองและการบริหารของรัฐ ซึ่งตั้งอยู่บนหลักการในเรื่องความซื่อสัตย์และจริยธรรม โดยบทบัญญัติมาตรา ๑๓๔ ให้สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภามีอำนาจตราข้อบังคับเกี่ยวกับประมวลจริยธรรมและกรรมการ และยังปรากฏในหมวด ๑๓ เรื่องจริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐ นอกจากนี้รัฐธรรมนูญฉบับดังกล่าวนี้ยังได้แก้ไขที่มาของผู้ตรวจการแผ่นดินให้มีความเป็นอิสระมากขึ้นจากฝ่ายนิติบัญญัติและฝ่ายบริหาร ประเด็นสำคัญของบทบัญญัตินี้คือการกำหนดกลไกและระบบที่จะให้เกิดผลบังคับใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงการกำหนดบทลงโทษหากมีการฝ่าฝืนด้วย ทั้งนี้ตามความร้ายแรงแห่งการกระทำ ผู้ตรวจการแผ่นดินมีอำนาจหน้าที่เสนอแนะหรือให้คำแนะนำในการจัดทำหรือปรับปรุงประมวลจริยธรรมตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๙ และส่งเสริมให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ข้าราชการ และเจ้าหน้าที่ของรัฐ มีจิตสำนึกในด้านจริยธรรม รวมทั้งมีหน้าที่รายงานการกระทำที่มีการฝ่าฝืนประมวลจริยธรรมเพื่อให้ผู้ที่รับผิดชอบในการบังคับการให้เป็นไปตามประมวลจริยธรรม

ข้อบังคับว่าด้วยประมวลจริยธรรมของสมาชิกรัฐสภาและกรรมการ พ.ศ. ๒๕๕๓ ประกอบด้วย ๔ ส่วนสำคัญ คือ

ส่วนที่ ๑ อุดมคติของสมาชิกและกรรมการ

ส่วนที่ ๒ การปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกและกรรมการ

ส่วนที่ ๓ จริยธรรมต่อประชาชน

ส่วนที่ ๔ จริยธรรมเกี่ยวกับการดำรงตน

ในกระบวนการลงโทษสมาชิกรัฐสภาหรือกรรมการที่ฝ่าฝืนข้อบังคับ คณะกรรมการสอบสวนที่แต่งตั้งโดยที่ประชุมของรัฐสภาจะทำคำเสนอแนะต่อที่ประชุมรัฐสภาว่าสมาชิกรัฐสภาหรือกรรมการที่ถูกกล่าวหา นั้น ได้ฝ่าฝืนข้อบังคับจริงหรือไม่ ในกรณีที่มีข้อเท็จจริงอันควรเชื่อได้ว่ามีการฝ่าฝืนข้อบังคับจริง ให้รัฐสภามีมติว่ากล่าวตักเตือน หรือตำหนิ หรือประณามให้เป็นที่ประจักษ์

ในกรณีที่เป็นการฝ่าฝืนมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง ซึ่งมีเหตุที่จะถอดถอนบุคคลที่ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและสมาชิกรัฐสภาออกจากตำแหน่ง ข้อ ๓๙ ของข้อบังคับดังกล่าวให้พิจารณาจากพฤติกรรมการฝ่าฝืน ความจงใจหรือเจตนา มูลเหตุจูงใจ ความสำคัญและระดับตำแหน่ง ตลอดจนหน้าที่ ความรับผิดชอบของผู้ฝ่าฝืน อายุ ประวัติและความประพฤติในอดีต สภาพแวดล้อมแห่งกรณี ผลร้ายอันเกิดจากการฝ่าฝืน และเหตุอื่น อันควรนำมาประกอบการพิจารณา

สำหรับการพัฒนาด้านจริยธรรมของรัฐสภาในทางอ้อมนั้น เดิมทีมาจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งเป็นการเพิ่มบทบาท อำนาจ และหน้าที่ของรัฐสภาในการทำหน้าที่ เช่น คณะกรรมการติดตามสอดส่องการใช้อำนาจของรัฐ ในการถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองออกจากตำแหน่ง ในการตรวจสอบความถูกต้องของทรัพย์สินและหนี้สินของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และสรรหา ให้คำแนะนำ หรือให้ความเห็นชอบแก่บุคคลเพื่อดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ

มาตรฐานทางจริยธรรมของเจ้าหน้าที่รัฐสภา : คณะกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภาได้ประกาศใช้มาตรฐานทางคุณธรรมและจริยธรรมของข้าราชการและลูกจ้างของส่วนราชการสังกัดรัฐสภา รวมทั้งแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อทำหน้าที่ติดตาม สอบสวน และประเมินการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการและลูกจ้างของรัฐสภาให้เป็นไปตามมาตรฐานทางจริยธรรมของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

คณะกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภาได้ออกประมวลจริยธรรมสำหรับข้าราชการรัฐสภาและลูกจ้างของรัฐสภาเป็นกฎ ๑๓ ข้อด้วยกัน ดังนี้

๑. ต้องจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ โดยมุ่งปฏิบัติหน้าที่เพื่อสนองคุณแผ่นดิน รักษาประโยชน์ของประเทศชาติ ปฏิบัติตนตามหลักศาสนาและเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์

๒. ต้องยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข โดยยอมรับฟังและยอมรับความคิดเห็นของส่วนรวม รวมถึงคำนึงสิทธิและหน้าที่ตามระบอบประชาธิปไตย อีกทั้งไม่ดำเนินการใด ๆ ที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ระบอบการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

๓. ต้องยึดถือประโยชน์ของประเทศชาติเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตนและไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อน โดยไม่นำความสัมพันธ์ส่วนตัวที่ตนมีต่อบุคคลอื่นมาประกอบการใช้ดุลยพินิจให้เป็นคุณหรือเป็นโทษแก่บุคคลนั้นหรือปฏิบัติต่อบุคคลนั้นต่างจากบุคคลอื่น และไม่กระทำการใดในลักษณะที่ก่อให้เกิดผลประโยชน์ทับซ้อน

๔. ต้องภักดีต่อองค์กร โดยเชิดชูองค์กร ปฏิบัติงานโดยยึดมั่นเป้าหมายขององค์กรเป็นหลัก รักษาวัฒนธรรมและภาพลักษณ์ที่ดีขององค์กร รวมทั้งเคารพสถานที่และช่วยกันรักษาความสงบเรียบร้อยในองค์กร

๕. ต้องมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน รักษามาตรฐาน มีคุณภาพ โปร่งใส และตรวจสอบได้ โดยมุ่งมั่นที่จะทำงานให้เกิดผลดีแก่องค์กรและประโยชน์ส่วนร่วม เน้นการปรับปรุงกลไกการทำงานขององค์กรให้มีความโปร่งใสและมีประสิทธิภาพ รวมถึงมีกลไกให้ประชาชนสามารถตรวจสอบได้

๖. ต้องรู้จักสามัคคี มีจิตสำนึกที่ดี ซื่อสัตย์ สุจริต และมีความรับผิดชอบหน้าที่ โดยยึดมั่นปฏิบัติตนให้อยู่ในหลักคุณธรรม มีความซื่อสัตย์ ไม่คดโกง ปฏิบัติหน้าที่อย่างตรงไปตรงมา ไม่ประพฤติตนเป็นที่เสื่อมเสีย

๗. ต้องยืนหยัดทำในสิ่งที่ถูกต้อง เทียบธรรม และชอบด้วยกฎหมาย โดยยึดมั่นในหลักการและถือปฏิบัติตามระเบียบอย่างเคร่งครัด ยึดหลักวิชาและจรรยาวิชาชีพในการปฏิบัติงาน กล้าคิดกล้าทำ และกล้ารับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย มุ่งที่จะกระทำในสิ่งที่ถูกต้องดีงามโดยปราศจากอคติ และไม่ยอมโอนอ่อนผ่อนตามอิทธิพลใด ๆ

๘. ต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเที่ยงธรรม เป็นกลางทางการเมือง มีจิตให้บริการแก่สมาชิก-รัฐสภา บุคคลในวงงานรัฐสภา และประชาชน ด้วยอัธยาศัยไมตรี โดยไม่เลือกปฏิบัติ พร้อมให้บริการอยู่เสมอ

๙. ต้องเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่สมาชิกรัฐสภา บุคคลในวงงานรัฐสภา และประชาชน ภายใต้กรอบกฎหมายอย่างครบถ้วน ถูกต้อง และไม่บิดเบือนข้อเท็จจริง โดยรักษาความลับของทางราชการและความลับอื่นที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่หรือจากผู้มาติดต่อราชการ เว้นแต่การเปิดเผยนั้นเป็นไปเพื่อประโยชน์ในกระบวนการยุติธรรม หรือตรวจสอบตามที่กฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับกำหนด และปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วย-ข้อมูลข่าวสารของทางราชการ

๑๐. ต้องให้เกียรติแก่สมาชิกรัฐสภา บุคคลในวงงานรัฐสภา ประชาชน ผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา และเพื่อนร่วมงาน ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น และไม่ก้าวก่ายสิทธิส่วนบุคคลหรือเรื่องส่วนตัวของผู้อื่น

๑๑. ต้องเสียสละ มีความขยันหมั่นเพียร อุทิศเวลาให้งานอย่างเต็มที่ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมเป็นสำคัญ ช่วยเหลือเพื่อนร่วมงานและผู้อื่น โดยไม่หวังผลประโยชน์ตอบแทนอื่นใด

๑๒. ต้องประหยัด โดยการใช้เวลาราชการ เงิน ทรัพย์สิน บุคลากร บริการหรือสิ่งอำนวยความสะดวกของทางราชการ และสิทธิประโยชน์ที่ราชการจัดให้อย่างคุ้มค่า สมประโยชน์ของทางราชการ รวมทั้ง ไม่นำไปใช้เพื่อประโยชน์แก่ตนเองหรือผู้อื่น

๑๓. ต้องปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมอย่างตรงไปตรงมา และไม่กระทำการเลียงประมวลจริยธรรมนี้

ในส่วนของกลไกและระบบการบังคับใช้ประมวลจริยธรรมนั้น คณะกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ก.ร.) มีหน้าที่ควบคุมกำกับให้มีการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมอย่างทั่วถึงและจริงจัง มีคณะกรรมการ-จริยธรรมข้าราชการรัฐสภา แต่งตั้งโดยประธานรัฐสภา เพื่อควบคุมกำกับให้มีการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรม โดยคณะกรรมการดังกล่าวจะต้องไม่เคยถูกกลโฆษทางวินัย และเป็นผู้มีเกียรติเป็นที่ยอมรับของส่วนราชการ คณะกรรมการฯ มีหน้าที่ในการกำหนดหรือวางกรอบแนวทางการดำเนินงานให้เป็นไปตามมาตรฐานเดียวกันตามกรอบที่ ก.ร. กำหนด

สำหรับการบังคับใช้ประมวลจริยธรรมนั้น มีการดำเนินการ ดังนี้

๑. ปลุกฝังจริยธรรมให้ข้าราชการรัฐสภาใหม่ จัดให้ข้าราชการรัฐสภาลงลายมือชื่อรับทราบประมวลจริยธรรม จัดให้มีการบันทึกประวัติของข้าราชการรัฐสภาแต่ละคน รวมทั้งจัดให้มีกิจกรรมส่งเสริมจริยธรรมผู้บริหารและข้าราชการรัฐสภาอย่างสม่ำเสมอ

๒. คุมครองข้าราชการรัฐสภาผู้ปฏิบัติตามประมวลจริยธรรม

๓. ยกย่องข้าราชการรัฐสภาที่ถือปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมอย่างเคร่งครัด

๔. จัดให้มีการศึกษาค่านิยมที่เป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรม

๕. เผยแพร่ให้สมาชิกรัฐสภา บุคคลในวงงานรัฐสภา และประชาชน รวมถึง บุคลากรในครอบครัวของข้าราชการรัฐสภาทราบประมวลจริยธรรมนี้ เพื่อไม่กระทำการอันเป็นการส่งเสริมหรือก่อให้เกิดการฝ่าฝืนประมวลจริยธรรม

ประมวลจริยธรรมของข้าราชการสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา : ทั้งสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา และสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ได้ส่งเสริมให้ข้าราชการรัฐสภาและลูกจ้างของรัฐสภาปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมและมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลานาน คณะกรรมการจริยธรรมข้าราชการรัฐสภา จึงได้กำหนดยุทธศาสตร์เพื่อขับเคลื่อนและผลักดันให้เกิดการนำไปปฏิบัติ รวมทั้งกลไกในการบังคับใช้ประมวลจริยธรรมให้เกิดประสิทธิภาพ

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ได้พิจารณาแผนยุทธศาสตร์เป็นประจำทุกปีเพื่อขับเคลื่อนและผลักดันการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรม ซึ่งสอดคล้องกับการวางแผนยุทธศาสตร์ของคณะกรรมการจริยธรรมข้าราชการรัฐสภา ยุทธศาสตร์ดังกล่าวประกอบด้วย วิธีการ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และการดำเนินกิจกรรมเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ นอกจากนี้ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ยังได้สร้างกลไกในการนำประมวลจริยธรรมไปปฏิบัติ โดยการตั้งคณะกรรมการเพื่อให้ข้าราชการสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาได้นำประมวลจริยธรรมไปปฏิบัติ เพื่อจักได้ประเมินการดำเนินงานของข้าราชการสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาและนำผลที่ได้ไปปรับปรุงวิธีการดำเนินงานต่อไป

ค) การนำเสนอประเด็นอภิปราย (Communications)

๑) การจัดตั้งคณะรัฐมนตรีของประเทศเนเธอร์แลนด์ : การควบคุมและความโปร่งใส (The formation of the Dutch Cabinet : control and transparency) โดย นาง Jacqueline BIESHEUVEL - VERMEIJDEN เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรเนเธอร์แลนด์

ในระบอบการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่ตั้งอยู่บนหลักนิติธรรม การเลือกตั้งที่มีเสรีภาพจะเป็นตัวกำหนดการจัดตั้งรัฐบาล การจัดตั้งคณะรัฐมนตรีขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ มากมาย ในบางประเทศ กระบวนการในการจัดตั้งคณะรัฐมนตรีจะถูกกำหนดโดยรัฐธรรมนูญแต่ในประเทศเนเธอร์แลนด์นั้น รัฐธรรมนูญกำหนดแค่เพียงว่า ประมุขของรัฐมีอำนาจในการยุบเลิกคณะรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรีชุดใหม่ต้องกล่าวคำปฏิญาณเพื่อรับตำแหน่งหน้าที่ต่อประมุขของรัฐ

เนเธอร์แลนด์ใช้ระบบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ พระราชินี Beatrix ได้ทรงเป็นประมุขของราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์มาเป็นเวลาหลายทศวรรษแล้ว โดยในวันที่ ๓๐ เมษายนนี้ พระโอรส คือ Willem Alexander จะทรงเป็นประมุขของรัฐพระองค์ใหม่ โดยพิธีจะมีขึ้นในการประชุมร่วมของทั้งสองสภาคือสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาของเนเธอร์แลนด์

ประเทศเนเธอร์แลนด์ เป็นประเทศประชาธิปไตยแบบรัฐสภา มีการเลือกตั้งสภาผู้แทนราษฎรทุก ๔ ปี ประมุขของรัฐและรัฐมนตรี จะตั้งรัฐบาลร่วมกัน รัฐมนตรีมีความรับผิดชอบในทางการเมืองสำหรับการดำเนินการของประมุขของรัฐ และในฐานะที่ประมุขของรัฐเป็นที่เคารพซึ่งมีอำนาจลงละเมิดได้ในรัฐบาล ประมุขของรัฐจึงมีอำนาจถูกบังคับให้ลาออกได้ ในขณะที่รัฐมนตรีสามารถลาออกได้ หน้าที่ความรับผิดชอบของรัฐมนตรีปรากฏในรัฐธรรมนูญ ปี ๑๘๔๘ (พ.ศ. ๒๓๙๑) ในเวลานั้น พระมหากษัตริย์ได้ทรงตั้งคณะรัฐมนตรีขึ้นและทรงมีอำนาจในการปลดรัฐมนตรีนั้นให้พ้นจากตำแหน่งได้ตามพระราชประสงค์ รัฐมนตรีที่พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งจะเป็นข้าราชการที่อยู่ใต้บังคับบัญชาของพระมหากษัตริย์

ตามที่กล่าวแล้ว แม้ว่าประมุขของรัฐจะเป็นผู้แต่งตั้งรัฐมนตรีอย่างเป็นทางการ แต่นายกรัฐมนตรีจะเป็นผู้ลงนามรับสนองพระราชโองการการแต่งตั้งนั้น ในประเทศเนเธอร์แลนด์ พระมหากษัตริย์ไม่มีบทบาททางการเมือง แม้ว่าพระมหากษัตริย์ทรงลงพระปรมาภิไธยในกฎหมายและพระราชกฤษฎีกาทุกฉบับ แต่พระองค์ทรงไม่เกี่ยวข้องในกระบวนการนิติบัญญัติและการตัดสินใจ

ในปัจจุบัน (ปี พ.ศ. ๒๕๕๕) เป็นธรรมเนียมปฏิบัติสำหรับประมุขของรัฐที่ต้องการข้อเสนอแนะในการตั้งคณะรัฐมนตรีที่ปรึกษาถาวรของสมเด็จพระราชินี นั่นคือ ประธานวุฒิสภา ประธานสภาผู้แทนราษฎร และรองประธานสภาที่ปรึกษาแห่งรัฐ สภาที่ปรึกษาแห่งรัฐเป็นที่ปรึกษาอิสระในราชการด้านนิติบัญญัติและการบริหารราชการแผ่นดิน ภายหลังจากที่ได้รับฟังความคิดเห็นต่าง ๆ แล้ว ประมุขของรัฐอาจมีพระราชประสงค์ให้มีผู้มีหน้าที่พิจารณาจัดตั้งรัฐบาล (informateur) จำนวนหนึ่งหรือสองคน เพื่อพิจารณาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งรัฐบาลใหม่ ซึ่งมีไขเรื่อง่ายนักในประเทศเนเธอร์แลนด์ เนื่องจากความสัมพันธ์ทางการเมืองในรัฐบาลผสมต้องประกอบด้วยพรรคการเมืองอย่างน้อยสองพรรค และเมื่อ “informateur” ได้ปฏิบัติภารกิจของตนเสร็จสิ้นแล้ว ประมุขของรัฐจะแต่งตั้ง “formateur” หรือนายกรัฐมนตรี และ “formateur” ก็จะเป็นผู้สรรหาบุคคลมาดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีต่อไป

ในช่วงเดือนมีนาคม ๒๕๕๕ สภาผู้แทนราษฎรได้แก้ไขข้อบังคับในส่วนของกระบวนการจัดตั้งคณะรัฐมนตรี โดยระบุให้สภามีบทบาทนำในกระบวนการจัดตั้งคณะรัฐมนตรี การเปลี่ยนแปลงนี้เป็นการเปลี่ยนบทบาทการกำกับจากประมุขของรัฐไปให้กับรัฐสภา

๒) “รัฐสภาสามารถที่จะมีนโยบายด้านการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพได้หรือไม่” (It is possible for Parliaments to have an efficient institutional communication policy?) โดย นาย Manuel ALBA NAVARRO เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรสเปน

รัฐสภาทั่วโลกกำลังประสบกับวิกฤตด้านความน่าเชื่อถือและระยะห่างของการเป็นผู้แทนกับราษฎรนั้นเริ่มมีมากขึ้น ประชาชนมีความต้องการที่จะได้รับข้อมูลมากยิ่งขึ้น สมาชิกเริ่มมีการปรับตัวกับปัญหาใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นโดยฉับพลันมากยิ่งขึ้น ซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ถือเป็นวิกฤตที่เกี่ยวข้องกับรัฐสภาโดยตรง

ในปัจจุบันประชาชนใช้ชีวิตอยู่ท่ามกลางสภาพแวดล้อมที่เต็มไปด้วยเทคโนโลยีสื่อสารส่งผลให้ประชาชนสามารถได้รับข่าวสารทางการเมืองได้โดยตรงว่ามีเหตุการณ์ทางการเมืองอะไรเกิดขึ้นบ้างในแต่ละวันแน่นอนประชาชนต้องการที่จะรับรู้เหตุการณ์อย่างทันทั่วทั้งที่ และหากเป็นไปได้ประชาชนเหล่านั้นก็มีเจตนาที่พร้อมที่จะตอบโต้หรือแสดงความคิดเห็นและมีส่วนร่วมเกี่ยวกับเหตุการณ์ดังกล่าวด้วยเช่นกัน ถ้าหากว่ารัฐสภาต้องการที่จะแสดงบทบาทในเรื่องนี้อย่างต่อเนื่องในฐานะสถาบันนิติบัญญัติ รัฐสภาควรจะต้องตอบสนองการมีส่วนร่วมกับประชาชนในเรื่องดังกล่าว

การสื่อสารในเชิงสถาบัน อัตลักษณ์และภาพลักษณ์

อัตลักษณ์และภาพลักษณ์ถือเป็นสองแนวคิดที่เกิดความเข้าใจผิด สับสนได้ง่าย ซึ่งแต่ละแนวความคิดจะสื่อความหมายต่างกันออกไป คนทั่วไปเข้าใจว่าอัตลักษณ์เป็นสิ่งที่องค์กรหรือสถาบันกล่าวถึงตนเอง เป็นสิ่งที่ตนต้องการสื่อว่าเป็นเช่นไร คล้ายกับภาพเหมือน แต่ในทางตรงกันข้าม ภาพลักษณ์ คือ การเป็นตัวแทนที่สาธารณชนที่เกี่ยวข้องมีมุมมองต่อสถาบันนั้นๆ เป็นแนวความคิดที่สาธารณะมีต่อบุคคล สถาบัน หรือสิ่งซึ่งถูกระบุลงไปอย่างเฉพาะเจาะจง

การสื่อสารเชิงสถาบัน คือ การที่องค์กรเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทั้งหมดออกไปเพื่อสร้างภาพลักษณ์ขององค์กร โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ข้อมูลเหล่านั้นได้สะท้อนมากที่สุดโดยใช้เครื่องมือและวิธีการที่จะสามารถทำได้ โดยแท้จริงแล้ว การจัดการอย่างมีประสิทธิภาพของหลายสถาบันขึ้นอยู่กับภาพลักษณ์ที่พวก

เขาสื่อออกไป ชื่อเสียงที่ดิงามและแนวความคิดที่ประชาชนมีต่อผลงานของสถาบันที่ออกสู่สังคม เราต้องยอมรับว่ารัฐสภาหลายแห่งได้ยอมรับที่จะก้าวต่อไปสำหรับการเตรียมความพร้อมในการจัดทำโครงสร้างการสื่อสารเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่ต้องการและพวกเขามีความคืบหน้าในการใช้เครื่องมือหรือวิธีการเทคโนโลยีที่ใช้กันอย่างแพร่หลายในปัจจุบันดังที่จะกล่าวต่อไป

ความโปร่งใสซึ่งเป็นสิ่งที่สถาบันสาธารณะต้องแสดงออกนั้นได้ช่วยเพิ่มแนวคิดใหม่ของการสื่อสารในเชิงสถาบันอย่างมีนัยยะสำคัญ ในทางตรงกันข้ามกับองค์กรเอกชนและองค์กรภาครัฐถูกบังคับให้แสดงข้อมูลทุกอย่างอย่างเปิดเผย เพื่อให้ประชาชนพลเมืองได้มีส่วนร่วมในการจัดการผลประโยชน์ที่เป็นของตน ดังนั้น รัฐสภาจำเป็นต้องมีจุดยืนที่ชัดเจนในฐานะที่เป็นองค์กรตัวอย่างเกี่ยวกับความโปร่งใสในการดำเนินงานทุกกิจกรรม ตลอดจนข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการยังมีมากเพียงพอให้ค้นหาบนหน้าเว็บไซต์อีกด้วย ยกเว้นการประชุมลับทั้งในการประชุมเต็มคณะและการประชุมคณะกรรมการของสเปน

ปัญหาของการสื่อสารเชิงสถาบันอย่างมีประสิทธิภาพในรัฐสภา

การสื่อสารเชิงสถาบันมีปัญหาหลายประการที่เกี่ยวข้องกับสภานิติบัญญัติ ปัญหาหลักของรัฐสภาในการมีนโยบายการสื่อสารเชิงสถาบันอย่างมีประสิทธิภาพ คือภาพลักษณ์ที่สังคมยังไม่แน่ใจว่า รัฐสภาคืออะไรและรัฐสภาควรเป็นอย่างไร ซึ่งถือเป็นภาพลักษณ์ที่ไม่เหมือนเช่นในประวัติศาสตร์ทางรัฐสภา

ลักษณะเด่นของรัฐสภาที่เป็นองค์กรที่เน้นในการอภิปรายต่างจากฝ่ายบริหารและหากเปรียบเทียบให้สินค้าขององค์กรคือตัวกฎหมาย ถือเป็นการยากที่จะขายมันออกไป (Sell it) เมื่อองค์กรได้จัดเตรียมร่างกฎหมายเข้าสู่สภา เนื่องจากรัฐบาลกลับเป็นผู้เผยแพร่หรือขายข้อมูลเหล่านั้น ออกสู่สาธารณชนไปก่อนแล้ว ซึ่งในแง่ของข้อมูลข่าวสาร ข้อมูลดังกล่าวได้ถูกวิพากษ์วิจารณ์ไปมากแล้วและเป็นส่วนน้อยที่จะเป็นมุมมองใหม่ซึ่งนำเสนอโดยรัฐสภา

การขาดโฆษกรัฐสภา ผู้ทำหน้าที่อธิบายให้ประชาชนเข้าใจถึงภาพลักษณ์ของสถาบันกลายเป็นปัญหาที่เพิ่มเข้ามาและเกิดขึ้นบ่อยครั้ง ซึ่งบางคนอาจจะเห็นว่าอาจเป็นเพียงกรณีเมื่อมีประเด็นความขัดแย้งเท่านั้น แต่ในทางกลับกัน ประเด็นใดไม่ก่อให้เกิดข้อถกเถียงสื่อมวลชนก็จะไม่ให้ความสนใจและไม่เกิดการเผยแพร่ออกไป นอกจากนี้ฝ่ายบริหารยังสามารถเผยแพร่ข้อมูลที่มีความสอดคล้องกัน ในขณะที่ข้อมูลจากรัฐสภามีความกระจัดกระจายและหลายครั้งพบว่ามีความเสี่ยงของความคิดเห็นที่แตกต่างในแต่ละประเด็น ประชาชนระบุว่าเสียงของความคิดเห็นเหล่านั้นเป็นแนวความคิดของพรรคการเมืองแต่ละพรรคไม่ใช่รัฐสภาในฐานะสถาบัน

ปัญหาหนึ่งในทางปฏิบัติคือ สื่อมวลชนสามารถเข้าถึงข้อมูลก่อนที่รัฐสภาจะเตรียมเสนอความคิดเห็นตามเวลาที่กำหนด ยิ่งไปกว่านั้น พวกสื่อมวลชนยังปล่อยข้อมูลที่พวกตนสนใจให้รั่วไหลออกไป บางครั้งเพื่อขายความคิดเห็นที่เป็นผลประโยชน์กับคนบางกลุ่มและหลายครั้งเพื่อเป็นข้อแลกเปลี่ยนระหว่างผู้สื่อข่าวกับนักการเมือง

อีกหนึ่งปัญหาสำหรับการสื่อสารเชิงสถาบันอย่างมีประสิทธิภาพคือ ความเป็นหนึ่งเดียวกันในรัฐสภาที่มีหน่วยงานด้านการสื่อสารและการข่าวหลายหน่วยที่พยายามจะแสดงความคิดเห็นของตนเกี่ยวกับกิจกรรมของรัฐสภา อย่างไรก็ตามปัญหาหลักของการสื่อสารเชิงสถาบันคือความหวาดระแวงของรัฐสภาเองในการให้ข้อมูลและการมองว่าสื่อมวลชนคือฝ่ายตรงข้าม ดังนั้น การสื่อสารเชิงสถาบันที่แท้จริงควรจะเป็นอย่างไร ใครจะเป็นผู้กำหนดสิ่งนี้ด้วยเนื้อหาแบบใด สื่อไปถึงใคร โดยผู้ใดและไปยังสาธารณชนด้วยวิธีการแบบใด

সাধারণ

สิ่งหนึ่งที่เป็นแถมเฉพาะของการสื่อสารเชิงสถาบันแตกต่างจากการสื่อสารประเภทอื่นๆ เช่นการสื่อสารเชิงธุรกิจ คือ ลักษณะที่คลุมเครือและไม่สามารถกำหนดกลุ่มสาธารณะที่จะสื่อถึง ซึ่งรัฐสภา สภাজังหวัดและรัฐบาลต่างมุ่งเน้นความสนใจไปที่ประชาชนทั้งหมด เนื่องจากประชาชนถือเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในงานที่พวกเขาทำ โดยปกติแล้วสถาบันมักจะเน้นไปที่สาธารณชนภายนอกโดยไม่ได้ตระหนักว่าศัตรูอันดับหนึ่งของแต่ละองค์กรในแถมของการสื่อสารคือเหล่าลูกจ้างของตนเอง

ลูกจ้างควรจะต้องได้รับการชี้แจง พร้อมทั้งทราบถึงแผนงานในสิ่งที่พวกเขาทำ ภาระงานที่ต้องแสดง และจุดมุ่งหมายที่พวกเขาต้องปฏิบัติให้ลุล่วง ไม่มีสิ่งใดที่บั่นทอนกำลังใจได้เท่ากับการรู้ผ่านสื่อว่ามี การกระทำใดเกิดขึ้นรอบตัวเราในบ้านของเราเอง

หน่วยงานที่ถูกสร้างขึ้นมาโดยผู้ชำนาญงานด้านข้อมูลถือเป็นหน่วยงานที่สร้างช่องทางและปรับปรุงเนื้อหาเพื่อให้เกิดการสื่อสารกับลูกจ้างอย่างคล่องตัว มีการแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับเป้าหมายของสถาบัน และการทำงานต่างๆ ซึ่งพวกลูกจ้างควรมีส่วนร่วมด้วย และถือเป็นเรื่องไร้ประโยชน์ที่จะอุทิศงบประมาณและบุคลากรเพื่อการพัฒนาการสื่อสารภายนอกแล้วละเลยการสื่อสารภายใน อย่างไรก็ตามเทคโนโลยีสมัยใหม่ทำให้เป็นการง่ายที่จะเข้าถึงผู้เกี่ยวข้องได้เป็นจำนวนมากขึ้น ทั้งนี้ แต่ละสถาบันจำเป็นต้องสร้างแผนสำหรับกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งก็คือภาคส่วนของสังคมที่สถาบันให้ความสนใจเป็นพิเศษในการติดต่อประสานงานด้วย อย่างไรก็ตามสถาบันที่เป็นตัวแทนของปวงชนไม่จำเป็นต้องสื่อไปถึงประชาชนทุกคน โดยจะต้องมีการวิเคราะห์ถึงเป้าหมายและค้นหาว่าภาคส่วนไหนมีความสำคัญสูงสุด สำหรับเรื่องการประชุมนั้น สื่อมวลชนเป็นทั้งช่องทางและจุดมุ่งหมายอย่างไม่ต้องสงสัย นอกจากนั้น จะต้องตระหนักเสมอว่าชุมชนโรงเรียนและมหาวิทยาลัยเป็นกลุ่มสาธารณะที่เกี่ยวข้องเป็นพิเศษ เรียกได้ว่าเป็นแนวความคิดที่เพิ่มพูน

ประสบการณ์ล่าสุดของเรากับสังคมออนไลน์ ผ่านทางบัญชีผู้ใช้ทวิตเตอร์ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๕ เปิดเผยว่า มีผู้สนใจในวันแรกหลังจากเราที่เปิดโปรไฟล์สาธารณะโดยมีผู้ติดตามถึง ๘,๐๐๐ ราย และในปัจจุบันนี้ ตัวเลขได้เพิ่มขึ้นไปถึง ๑๒,๐๐๐ รายแล้ว สาธารณชนมีความสนใจในการเมือง ได้รับผลกระทบและต้องการเข้ามามีส่วนร่วม มันอาจจะถึงเวลาที่เหมาะสมแล้วสำหรับการออกแบบแนวทางใหม่ในการให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกิจการของรัฐสภาซึ่งอยู่แถวหน้า เป็นศูนย์กลาง และให้ประชาชนได้มีส่วนในการตัดสินใจ มีส่วนในการแนะนำแสดงความคิดเห็นในระบอบประชาธิปไตยแบบผู้แทนเพื่อทำให้ประชาชนรู้สึกมีส่วนร่วมมากยิ่งขึ้น

บริบทที่เกี่ยวข้อง

ความแตกต่างที่สำคัญระหว่างฝ่ายสื่อมวลชนของแต่ละกลุ่มการเมืองและหน่วยงานสื่อสารของรัฐสภา คือ บริบทต่าง ๆ ในเนื้อหาข้อมูลข่าวสาร โดยที่หน่วยงานสื่อสารของรัฐสภาจะตีแผ่และเผยแพร่ในมติของที่ประชุมสภา ในขณะที่หน่วยงานของกลุ่มการเมืองจะตีความและเผยแพร่ในรูปแบบทางการเมืองมากกว่า ในรัฐสภาการสื่อสารถือเป็นการให้บริการตามเป้าหมายยุทธศาสตร์ขององค์กร ผู้สื่อสารจะร่างข้อความโต้ตอบเมื่อองค์กรนั้นได้วางเป้าหมายเชิงกลยุทธ์ไว้อย่างชัดเจน

บริบทต่าง ๆ ที่มีความเชื่อมโยงกับเป้าหมายของการสื่อสารเชิงสถาบัน :

- เสริมสร้างความสัมพันธ์กับประชาชน
- เผยแพร่กิจกรรมของรัฐสภาให้ทั่วถึงมากที่สุด
- ทำให้บทบาทหน้าที่ของรัฐสภาเป็นที่รู้จักและยอมรับ
- ส่งเสริมการมีส่วนร่วมกับประชาชนผ่านทางเทคโนโลยีใหม่ ๆ

เครื่องมือ

เทคโนโลยีสารสนเทศโดยเฉพาะอย่างยิ่งอินเทอร์เน็ตถือเป็นสิ่งที่เข้ามามีความสำคัญต่อการใช้ชีวิตประจำวันของเราเป็นอย่างมาก และถือเป็นการปฏิวัติการสื่อสารแบบไร้พรมแดนอย่างแท้จริง ซึ่งแน่นอนสิ่งนี้ย่อมต้องมีอุปกรณ์ เครื่องมือและวิธีการต่างๆ เป็นองค์ประกอบ แต่ไม่ควรนำสิ่งเหล่านั้นมาแทนที่กระบวนการสื่อสารของสถาบันและของรัฐที่มีอยู่ก่อนแล้ว โดยในแง่ของการสื่อสาร สื่อยังคงมีบทบาทสำคัญต่อหลายๆ สถาบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับรัฐสภา และทุกๆ สถาบันสื่อ สามารถที่จะมีหนังสือพิมพ์ วิทยุ ช่องโทรทัศน์ เป็นของตัวเองนอกเหนือไปจากโครงสร้างการโฆษณา กระดานหรือโต๊ะประชาสัมพันธ์ ฯลฯ ซึ่งทุกๆ ช่องทางมีความเป็นไปได้ที่จะพัฒนาอย่างไม่สิ้นสุดและไม่มีใครรู้ว่าเราจะไปได้ไกลแค่ไหน ทั้งนี้ ปริมาณข้อมูลที่มีการใช้อยู่ในปัจจุบันก่อให้เกิดการแบ่งแยกทางดิจิทัล จนส่งผลให้ราคาของอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารลดลง การแบ่งแยกทางดิจิทัลสามารถพบเห็นได้ระหว่างผู้ที่มีความสามารถในกระบวนการการสืบค้น ค้นหา และนำข้อมูลที่ได้มาใช้ให้เกิดประโยชน์กับผู้ที่ไม่มีความสามารถในด้านนี้

จากมุมมองของการสื่อสารเชิงสถาบัน ย่อมจะเกิดประโยชน์เมื่อมีการจัดเตรียมข้อมูลด้วยตนเอง กอปรกับความได้เปรียบด้านโครงสร้างเพื่อให้เกิดความสะดวกในการทำงานของสื่อต่าง ๆ ยกตัวอย่างเช่น สภาผู้แทนราษฎรของสเปนได้มีการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน ดังนั้นภาพลักษณ์ที่ปรากฏในห้องประชุมก็จะเป็นการดำเนินงานด้วยตนเองของสภา ภาพลักษณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นมิได้มีเพียงแค่การถ่ายทอดทางโทรทัศน์หรือวิทยุเท่านั้น ประชาชนทั่วทุกมุมโลกก็สามารถติดตามได้จากเว็บเพจได้ทุกครั้งที่มีการประชุม

สภาผู้แทนราษฎรของสเปนเตรียมที่จะเปิดช่องโทรทัศน์รัฐสภา เพื่อให้กิจกรรมของสภานั้นเป็นที่รู้จัก โดยจะจัดให้มีการถ่ายทอดสดรวมถึงเทปบันทึกภาพการประชุมสภาและการประชุมคณะกรรมการคิวคิวไปกับกิจกรรมที่สร้างสรรค์ร่วมกับประชาชน เพื่อให้การออกอากาศนั้นมีประสิทธิภาพและน่าสนใจ

แนวทางการทำงาน

- ประเด็นปัจจุบัน : ชาวและกิจกรรมความเคลื่อนไหวที่สำคัญของสถาบัน
- กิจกรรมทางการเมือง : การรายงานข้อมูลเกี่ยวกับงานที่ดำเนินการโดยรัฐสภา
- ประวัติศาสตร์รัฐสภา
- ศิลปะและมรดกทางประวัติศาสตร์

เป้าหมายของการริเริ่มโครงการนี้ยังมีการดำเนินการในรัฐสภาอื่น ๆ ในยุโรปเช่นกัน เพื่อให้ประชาชนนั้นได้รู้จักกับงานและบทบาทหน้าที่ของสมาชิกรัฐสภา ด้วยเหตุผลนี้ที่รัฐสภาจึงต้องมีเครือข่ายในการเผยแพร่ภาพเพียงพอ และประชาชนสามารถรับชมได้ทั้งทางดาวเทียม เคเบิลและอินเทอร์เน็ต

เป้าหมายกลุ่มผู้ชมหลักของทีวีรัฐสภา

- สื่อสารมวลชน (ช่องทีวีท้องถิ่น)
- พรรคการเมือง ประชาชนและภาครัฐ (รัฐมนตรี ผู้ว่าการรัฐ นายกเทศบาล ฯลฯ)
- ผู้เชี่ยวชาญและผู้เกี่ยวข้องที่มีความชำนาญ
- นักศึกษามหาวิทยาลัย นักเรียนมัธยมศึกษา นักวิจัย ฯลฯ

องค์ประกอบที่สำคัญและเป้าหมายของนโยบายการสื่อสารเชิงสถาบันนี้มุ่งเน้นไปที่การเผยแพร่กิจกรรมของรัฐสภาให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด เราได้มีการลงทุนติดตั้งเครือข่ายใยแก้วในรัฐสภา เพื่อให้ช่องทีวีสามารถเชื่อมต่อทำการถ่ายทอดสดและวางโปรแกรมออกอากาศได้ทุกที่ทุกเวลา ซึ่งมีไม่กี่ยุคสถาบันในสเปนหรืออาจจะไม่มีเลย

บทสรุป

การที่จะหาวิธีแก้ไขปัญหานั้นเราต้องไตร่ตรองพิจารณาขอบเขตทั้งด้านการเมืองและสังคมอย่างกว้างขวางรอบคอบ เฉกเช่นทฤษฎีการสร้างระบบใหม่ขึ้นมาเพื่อรองรับความทันสมัยของแนวคิดที่เกิดการเปลี่ยนแปลงซึ่งมีผลมาจากการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของสังคม อย่างไรก็ตาม สิ่งนี้ก็จะทำให้รัฐสภานั้นมีการทำงานที่ดีขึ้นหรืออย่างน้อยก็จะส่งผลดีต่อการบริหารงานของเลขาธิการ อย่างไรก็ตาม เรายังมีอุปกรณ์จัดเตรียมสำรองไว้เพื่อภาพลักษณ์และการทำงานในสภา เพื่อทดแทนการเสื่อมสภาพตามกาลเวลาของอุปกรณ์ต่าง ๆ ซึ่งอุปกรณ์ทุกชิ้นนั้นถือเป็นการสื่อสารเชิงสถาบัน

๓) “ข้าราชการรัฐสภา - การรักษาสมดุลระหว่างการให้บริการและความเป็นกลาง” (Civil Servants in parliaments - balancing service and impartiality) โดย นาย C. MÅRTENSSON รองเลขาธิการรัฐสภาสวีเดน

หน้าที่ข้าราชการรัฐสภา คือ การให้การสนับสนุนสมาชิกรัฐสภาในการทำหน้าที่ต่าง ๆ ของสมาชิก จึงถูกคาดหวังว่าจะเป็นผู้ที่ไม่ฝักใฝ่ หลีกเลียงความอคติลำเอียงในทางการเมือง เมื่อพิจารณาคำว่า “civil servant” (ข้าราชการ) ก็มาจากคำว่า “service” การให้บริการนั่นเอง แต่คำถามต่อมาคือ บริการอะไร กล่าวคือ ข้าราชการจะให้บริการอะไรโดยยังคงรักษาความเป็นกลางไว้ได้

ต้นตอการเล่าประสบการณ์โดยยกตัวอย่างสถานการณ์ที่มีลักษณะขัดแย้งระหว่างการให้บริการและการรักษาความเป็นกลาง ซึ่งแต่ละเหตุการณ์ล้วนสร้างความเครียดให้ผู้ปฏิบัติ ในกรณีแรก ตนขอ ยกตัวอย่างเรื่องข้อมูล ซึ่งเป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้วว่า ข้อมูลคืออำนาจ ใครจะเข้าถึงข้อมูลได้ แล้วเราจะมั่นใจได้อย่างไรว่าทุกคนได้รับข้อมูลอย่างเดียวกัน ซึ่งตัวอย่างที่ยกมานี้เกี่ยวข้องกับระเบียบวาระที่เรียกว่า Roadmap ปี ๒๕๕๗ ที่สำนักงานเลขาธิการรัฐสภาสวีเดนกำลังจัดทำอยู่ขณะนี้ เป้าหมายของกระบวนการจัดทำคือต้องการให้มีการอภิปรายในวิธีการทำงานของสำนักงานรวมถึงการจัดการ การสื่อสาร และการสร้างสถานที่ทำงานให้หน้าทำงาน โดยจะมีการอภิปรายในเรื่องของวัฒนธรรมและค่านิยมหลักขององค์กร เรากำหนดเป้าหมายว่า สำนักงานเลขาธิการรัฐสภาสวีเดน ควรมีความแตกต่าง ทันสมัย เป็นมืออาชีพ และมีพันธกิจในการเป็นหน่วยงานสนับสนุนรัฐสภา ประเด็นที่สำคัญในเรื่องนี้คือ “ค่านิยมหลักขององค์กร” กับ “Roadmap ปี ๒๕๕๗” ต่างก็มีความเข้าใจเป็นอย่างดีถึงสิ่งที่เราคาดหวังจากตัวเราเอง และสิ่งที่สมาชิกคาดหวังจากตัวเรา

ในตัวอย่างที่สอง ที่ตนจะขอยกมากล่าวคือเรื่องที่ว่า ใครเป็นผู้ควบคุมการทำหน้าที่ของสำนักงานฯ สมาชิกควรมีอิทธิพลต่อการดำเนินการของเรามากน้อยเพียงใดนั้น ในเรื่องนี้มีคำตอบจากฝ่ายบริการงานวิจัยของรัฐสภาสวีเดน ซึ่งได้จัดทำเอกสารออกมาสองฉบับ ฉบับแรกกล่าวถึง ‘วิสัยทัศน์’ และฉบับที่สองเป็นเรื่องของ ‘นโยบายที่มอบหมาย’ ทั้งนี้มาจากการที่สมาชิกร้องขอให้ทำการศึกษาวิจัยสิ่งที่ตนต้องการใช้เพื่อสนับสนุนนโยบายของตน ซึ่งสิ่งนี้ก็มีความขัดแย้งระหว่าง ความต้องการในการให้บริการกับเป้าประสงค์เดิมในตอนกำหนดวิสัยทัศน์สำหรับฝ่ายบริการงานวิจัยนั้น เป็นที่ชัดเจนว่าเป้าหมายบางเรื่อง เช่น ความพยายามที่มีจิตบริการมากขึ้น เป็นต้น ด้วยเหตุนี้ ฝ่ายบริการงานวิจัยจึงร่างเอกสารนโยบายที่มอบหมายขึ้น ตนจึงต้องการชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของเส้นแบ่งระหว่างการรักษาความเป็นกลางกับการให้บริการแก่สมาชิก เอกสารแนวนโยบายกำหนดบทบาทของฝ่ายบริการงานวิจัยอย่างชัดเจน เน้นชัดว่าฝ่ายบริการงานวิจัยทำงานตามที่ได้รับมอบมาคือทำงานตามที่มีเข้ามา แต่ฝ่ายบริการงานวิจัยก็มีอำนาจตัดสินใจในส่วนของการทำวิจัยและการสรุปผลวิจัย นอกจากนี้ แนวนโยบายยังกำหนดวิธีจัดลำดับความสำคัญของงานที่เข้ามาด้วยแนวนโยบายดังกล่าวนี้กำหนดอำนาจของผู้ทำการวิจัยชัดเจน และช่วยลดความไม่เข้าใจต่าง ๆ ที่อาจนำไปสู่ความขัดแย้งกันระหว่างสมาชิกและผู้ขอรับบริการอื่น ๆ ได้

๔) “การรับรองมาตรฐานอุตสาหกรรม (ISO) : การค้นหาความเป็นเลิศในการให้บริการของฝ่ายบริหาร สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา” (ISO Certification : In search of excellence in service delivery by the Administration of Parliament) โดย นาย Austin ZVOMA เลขาธิการรัฐสภาซิมบับเว

ผู้มีสิทธิเลือกตั้งมีความรู้สึกว่าสถาบันของรัฐต่าง ๆ ที่มีหน้าที่ให้บริการนั้นโดยทั่วไปไม่มีประสิทธิภาพ รัฐสภาซิมบับเวเป็นหนึ่งในสถาบันของรัฐที่ประชาชนรู้สึกอย่างนั้นเช่นเดียวกัน ถูกมองเป็นแค่ตรายางที่ไม่สามารถตรวจสอบฝ่ายบริหารได้ นอกจากนี้ ประชาชนยังมองรัฐสภาเป็นสถาบันที่ไม่สามารถเข้าถึงได้และไม่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน ดังนั้น ในปี ๒๕๓๙ รัฐสภาซิมบับเวมีความตั้งใจที่จะแก้ไขปัญหาดังกล่าวนี้ และแก้ไขปัญหาในเรื่องความไม่พึงพอใจที่สมาชิกรัฐสภามีในการดำเนินการตามหน้าที่ที่กำหนดในรัฐธรรมนูญที่ว่า “สร้างกฎหมายเพื่อสันติภาพ ความสงบเรียบร้อย และธรรมาภิบาลของประเทศซิมบับเว” วัตถุประสงค์ของการปฏิรูปรูปนี้เพื่อเป็นการทบทวนอำนาจหน้าที่ของฝ่ายนิติบัญญัติและปฏิบัติราชการให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

เพื่อให้การปฏิรูปร่างต้นมีความสมบูรณ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรซิมบับเวจึงได้นำแผนยุทธศาสตร์ปี ๒๕๔๓ มาใช้ในการพัฒนา ปรับปรุงการให้บริการแก่สถาบันรัฐสภา อีกทั้งในปี ๒๕๕๑ ยังได้เริ่มมีการนำระบบการจัดการการปฏิบัติงานโดยใช้ Balanced Scorecard (BSC) เพื่อให้เป็นมืออาชีพในการให้บริการ อีกทั้งในปี ๒๕๕๓ สำนักงานเลขาธิการรัฐสภาซิมบับเวยังได้เริ่มใช้ระบบการจัดการคุณภาพโดยการรับรองมาตรฐาน ISO 9001 และได้รับการบรรจุอยู่ในแผนยุทธศาสตร์ของสำนักงานเลขาธิการรัฐสภาซิมบับเวสำหรับปี ๒๕๕๑ - ๒๕๕๖ ด้วย

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภาซิมบับเว ได้รับคำปรึกษาจากที่ปรึกษาระบบการจัดการคุณภาพได้จัดสัมมนาให้กับเจ้าหน้าที่สภาโดยมุ่งเน้นเนื้อหาในเรื่องของข้อกำหนดมาตรฐาน ISO 9001 การสะท้อนกระบวนการและระบบต่าง ๆ ภายในรัฐสภา และการประเมินทรัพยากรทางการเงินและบุคลากรเพื่อให้บรรลุการรับรองมาตรฐาน

คณะตรวจสอบระบบภายในและการประกันคุณภาพ : คณะประกันคุณภาพประกอบด้วยผู้แทนด้านการจัดการ คือ รองเลขาธิการ หนึ่งคนและรองผู้แทนด้านการจัดการ คือ ผู้จัดการอาวุโส ข้อกำหนดภาระหน้าที่ของคณะประกันคุณภาพนี้ ได้แก่ เสนอแนะระบบการจัดการคุณภาพ คำแถลงนโยบายด้านคุณภาพ และคู่มือนโยบายคุณภาพ ให้แก่ สำนักงานรัฐสภาซิมบับเว ที่ตอบสนองต่อข้อกำหนดและความต้องการของผู้มีส่วนได้เสียสำคัญของรัฐสภาซิมบับเว จัดทำแผนที่ของกระบวนการทำงานทั้งหมดและจัดทำเอกสารขั้นตอนการดำเนินงานในการให้บริการที่มีคุณภาพแก่ผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้เสียสำคัญของรัฐสภาซิมบับเว และนำเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพมาใช้ในการติดตามสอดส่องและประเมินโครงการต่าง ๆ ทั้งหมด โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ตรงตามข้อกำหนดและความต้องการของผู้รับบริการของรัฐสภาซิมบับเว

ในการตรวจสอบการให้การรับรองนั้น ในขั้นตอนแรกคือการประเมินการจัดทำเอกสารเบื้องต้น โดยประเมินว่าองค์กรได้มีการจัดทำเอกสารและดำเนินการจัดทำระบบต่าง ๆ ที่มีความจำเป็นหรือไม่ โดยผู้ตรวจสอบการให้รับรองต้องดำเนินการดังกล่าวภายในหกเดือน อย่างไรก็ตาม โครงการการรับรองคุณภาพนั้นเป็นการดำเนินการที่ใช้ระยะเวลาอันยาวนาน การบรรลุผลสำเร็จคือการได้มาซึ่งใบรับรองคุณภาพ จำเป็นต้องใช้ทีมงานจากผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ของรัฐสภาซึ่งจะมีพันธกรณีตามมาตรฐานสำคัญ ๘ ข้อ ได้แก่ การเน้นกลุ่มผู้รับบริการ ความรับผิดชอบของผู้บริหาร การมีส่วนร่วมของประชาชน กระบวนการหรือขั้นตอนในการจัดการระบบในการจัดการ การพัฒนาปรับปรุงต่อเนื่อง ข้อเท็จจริงที่นำไปสู่การตัดสินใจ และความสัมพันธ์ของผู้ให้บริการในทางที่เกิดประโยชน์ร่วมกัน

๕) “ข้อจำกัดที่จำเป็นในเรื่องความโปร่งใส – ปัญหาของรัฐสภาเกี่ยวกับเสรีภาพของข้อมูลด้านนิติบัญญัติ” (The necessary limits to transparency - the problems for Parliaments of freedom of information legislation) โดย นาย Ulrich SCHÖLER รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรเยอรมนีและรองประธานสมาคมเลขาธิการรัฐสภา

ในปี ๒๕๕๔ ได้เกิดเรื่องอื้อฉาวขึ้นในเยอรมนีถึงขั้นทำให้ นาย Karl-Theodor Zu Guttenberg รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ซึ่งเป็นนักการเมืองที่มีชื่อเสียงมากที่สุดในขณะนั้นลาออก โดยการทำงานในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเยอรมนีและกรรมาธิการการต่างประเทศที่เขาได้ร้องขอให้หน่วยงานวิจัยของรัฐสภาสนับสนุนข้อมูลในหลาย ๆ ด้าน ซึ่งข้อมูลหลายส่วนกลายเป็นวิทยานิพนธ์ขึ้นโดยไม่ได้ระบุแหล่งที่มาของข้อมูลอย่างเหมาะสม จนทำให้สื่อมวลชนนั้นเกิดความสนใจในประเด็นดังกล่าว และทำให้ประชาชนเกิดความตระหนักถึงการใช้ออกาสของสมาชิกรัฐสภาในการแสวงหาข้อมูลจากหน่วยงานวิจัยของรัฐสภาเพื่อประโยชน์ในงานของสมาชิกเอง

พัฒนาการที่นำไปสู่การมีพระราชบัญญัติเสรีภาพทางด้านข้อมูลข่าวสารของเยอรมนีถือเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการในยุโรป ซึ่งถือเป็นหลักการขั้นพื้นฐานของระบอบประชาธิปไตย

ย้อนไปในปี ๒๕๔๔ ประชาคมยุโรปได้ออกพระราชบัญญัติระเบียบข้อบังคับด้านความโปร่งใส โดยครอบคลุมให้ประชาชนมีสิทธิที่จะเข้าถึงข้อมูลของรัฐสภายุโรป ขณะที่ปรึกษาและกรรมาธิการ หรือที่เรียกว่าสิทธิในการเข้าถึงข้อมูล ถึงแม้ว่าระเบียบข้อบังคับดังกล่าวจะมีข้อจำกัดในการเข้าถึงโดยคำนึงถึงความขัดแย้งในผลประโยชน์ของรัฐและเอกชน

พระราชบัญญัติเสรีภาพทางด้านข้อมูล ได้บังคับใช้ตั้งแต่ ปี ๒๕๕๑ แต่ยังมีประเด็นคำถามว่า กฎหมายดังกล่าวได้ให้สิทธิกับแต่ละบุคคลที่อาจรวมถึงนักข่าวด้วยในการเข้าถึงข้อมูลเช่นเดียวกับสมาชิกรัฐสภาหรือไม่ และพระราชบัญญัติดังกล่าวจะครอบคลุมถึงหน่วยงานวิจัยของรัฐสภาและสิทธิในการค้นหาข้อมูลของหน่วยงานดังกล่าวและหากมีความจำเป็นสามารถนำมาบังคับใช้ในชั้นศาลได้หรือไม่

อาจมีการตั้งข้อสงสัยว่า เหตุใดสภาผู้แทนราษฎรของเยอรมนีถึงได้โต้แย้งความคิดที่ว่าประชาชนทั่วไปควรมีเสรีภาพด้านข้อมูลเหมือนกับที่สมาชิกรัฐสภานั้นมีสิทธิ ทั้งนี้หน่วยงานวิจัยของรัฐสภาถือเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่เฉพาะในการให้ความช่วยเหลือสมาชิกรัฐสภาที่มีสถานะตามรัฐธรรมนูญ และที่สำคัญสมาชิกรัฐสภาจะต้องทำหน้าที่ตรวจสอบรัฐบาลด้วยการสนับสนุนด้านข้อมูลจากหน่วยงานวิจัยของรัฐสภาและต้องมีการรับประกันถึงอิสระในการสนับสนุน

อย่างไรก็ตาม สมาชิกสภาที่ได้รับการเลือกตั้งไม่ควรที่จะตกเป็นเป้าตรวจสอบในสิทธิเสรีภาพด้านข้อมูล และบุคคลใดไม่มีสิทธิที่จะแสวงหาหรือได้รับข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่สมาชิกคนหนึ่ง-คนใดได้ร้องขอให้หน่วยงานวิจัยหาคำตอบหรือตรวจสอบหรือที่เป็นวัตถุประสงค์ในคำถามใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานของสมาชิกฯ ซึ่งในหลักการทุก ๆ การวิจัยหรือรายงานนั้นจะทำขึ้นอย่างพิถีพิถันตามความต้องการของสมาชิกคนหนึ่งคนใดที่ได้ออกขอและสมาชิกสามารถนำไปใช้งานโดยไม่เปิดเผยตัวตน ในทางปฏิบัติบ่อยครั้งที่ต้องใช้เวลาในการสื่อสาร และประสานงานกันอย่างมากระหว่างสมาชิก หรือเจ้าหน้าที่ประจำตัวสมาชิกกับหน่วยงานวิจัยที่ประกอบไปด้วยผู้เชี่ยวชาญที่ได้รับการยอมรับในการวิจัยเพื่อให้ได้มาซึ่งงานวิจัยที่มีคุณภาพชัดเจนต่อเป้าหมายและความต้องการของสมาชิก และการเข้าถึงข้อมูลของประชาชนหรือสื่อมวลชนก็ไม่ควรมีอุปสรรคในกระบวนการนี้ ซึ่งถือเป็นกิจกรรมหลักของสมาชิกฯ

ในมุมมองที่เกี่ยวกับรัฐธรรมนูญในการปกป้องสถานะของสมาชิกรัฐสภายังเป็นที่สงสัยว่า สิทธิในการตรวจสอบของภาคประชาชนอาจแย้งต่อมาตราที่ ๓๘ ของรัฐธรรมนูญหรือไม่ และฝ่ายนิติบัญญัติพยายามที่จะพิสูจน์ว่ากิจกรรมของสมาชิกรัฐสภานั้นอยู่นอกเหนือขอบเขตของพระราชบัญญัติเสรีภาพด้านข้อมูลที่จำกัดสิทธิสาธารณะในการเข้าถึงข้อมูลของรัฐ อย่างไรก็ตาม ศาลปกครองแห่งกรุงเบอร์ลินได้ตัดสินใน

ประเด็นนี้ว่า “เสรีภาพในการเข้าถึงข้อมูลของประชาชนนั้นรวมถึงข้อมูลที่เป็นรายงานและการศึกษาของหน่วยงานวิจัยของสภาผู้แทนราษฎรเยอรมนีด้วย”

สภาผู้แทนราษฎรเยอรมนีจึงได้ยื่นคำร้องต่อคำตัดสินของศาล โดยโต้แย้งว่าหากศาลยังคงคำตัดสินนี้จะเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในบทบาทของหน่วยงานวิจัยและแนวทางการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงาน หากประชาชนหรือสื่อมวลชนมีสิทธิที่จะตรวจสอบข้อมูลที่เกี่ยวข้องต่อกระบวนการทำงานของหน่วยงานวิจัย หรือมีสิทธิที่จะเรียกร้องหรือเปิดเผยแนวคิดของผู้เชี่ยวชาญ จะส่งผลกระทบต่อกระบวนการทำงานและการประสานงานระหว่างสมาชิกกับนักวิจัยในการเรียบเรียงหรือรายงานซึ่งจะเป็นไปด้วยความระมัดระวังเป็นอย่างมาก เพราะพวกเขาตระหนักว่างานวิจัยของพวกเขาอาจจะกลายเป็นข้อมูลสาธารณะได้ตลอดเวลา และอาจทำให้หน่วยงานวิจัยของรัฐสภาด้อยประสิทธิภาพลงไป

บทสรุป

แต่ละประเทศล้วนแต่มีรูปแบบในการให้บริการที่เสรีทางข้อมูลนิติบัญญัติ ในเยอรมนีมีแนวทางการคุ้มครองการทำหน้าที่ของหน่วยงานวิจัยในการสนับสนุนสมาชิกรัฐสภาซึ่งได้รับการยกเว้นจากกฎหมายในเรื่องเสรีภาพทางข้อมูลเพราะการบริการดังกล่าวถือเป็นหัวใจสำคัญในการสนับสนุนการทำงานของรัฐสภา สภาผู้แทนราษฎรเยอรมนียังคงเห็นว่าการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานวิจัยในฐานะเป็นตัวแทนของสมาชิก-รัฐสภาควรจะได้รับ การอนุมัติในหลักการการคุ้มครองด้านข้อมูลจากศาลปกครอง

๖) “ความร่วมมือระหว่างรัฐสภาจากภูมิภาคต่าง ๆ : กรณีของโปรตุเกสและติมอร์ตะวันออก” (Cooperation between Parliaments from different continents : the case of Portugal and East Timor) โดย นาย J. M. ARAÚJO รองเลขาธิการรัฐสภาโปรตุเกส

ภายหลังการปฏิวัติ ปี ๒๕๑๗ ในบริบทของกระบวนการพัฒนาประชาธิปไตยและการล้มล้างลัทธิล่าอาณานิคม รัฐสภาได้กำหนดการมีส่วนร่วมของรัฐสภาเองในกิจการด้านต่างประเทศ โดยการจัดตั้งเครือข่ายความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก ความร่วมมือดังกล่าวนี้ รวมถึงมุมมองทั้งด้านพหุภาคีและทวิภาคี ในระดับทวิภาคี รัฐสภาโปรตุเกสได้ดำเนินกิจกรรมกับรัฐสภาประเทศที่ใช้ภาษาโปรตุเกส เช่น ประเทศต่าง ๆ ในทวีปแอฟริกา ลาตินอเมริกา และเอเชีย โดยดำเนินการความร่วมมือด้านพิธีการทูตทางรัฐสภาอันประกอบด้วย กรอบการดำเนินงานทางการเมืองสำหรับโครงการความร่วมมือต่าง ๆ ซึ่งได้มีการนำไปปฏิบัติ ได้แก่ การพัฒนาระบบประชาธิปไตย โดยการสร้างรัฐให้มีเสถียรภาพบนหลักนิติธรรมและปรับปรุงการดำเนินงานของรัฐสภาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับทิศทางตามกฎหมายและตามรัฐธรรมนูญของประเด็นด้านกระบวนการนิติบัญญัติ ด้านงบประมาณ ด้านการคลัง ด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นส่วนช่วยสนับสนุนการทำงาน และด้านการบริหารต่าง ๆ

ในปี ๒๕๔๑ ได้มีการก่อตั้งสมาคมเลขาธิการรัฐสภาประเทศที่ใช้ภาษาโปรตุเกส และได้มีการกำหนดกรอบการปฏิบัติงานสำหรับโครงการความร่วมมือต่าง ๆ จำนวนมากที่คิดขึ้นโดยรัฐสภาโปรตุเกสและรัฐสภาประเทศอื่น ๆ นับแต่นั้น ส่วนความร่วมมือในระดับพหุภาคีของรัฐสภาโปรตุเกสนั้นมาจากความพยายามและประสบการณ์ที่ได้รับในระดับทวิภาคีเมื่อสองทศวรรษที่ผ่านมา โดยการเข้าไปมีส่วนร่วมนี้ได้รับการยอมรับจากสถาบันต่างประเทศหลายแห่ง เช่น สหภาพรัฐสภา (IPU) สหภาพยุโรป (EU) องค์การว่าด้วยความมั่นคงและความร่วมมือในยุโรป (OSCE) องค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา (OECD)

ในความสัมพันธ์ระดับทวิภาคี รัฐสภาโปรตุเกสได้ให้ความสำคัญกับการกำหนดให้มีพิธีสารความร่วมมือกับรัฐสภาที่ใช้ภาษาโปรตุเกสทุกประเทศ พิธีสารฉบับแรกที่มีผลใช้บังคับนั้น รัฐสภาโปรตุเกสได้ลงนามกับรัฐสภาเคปเวิร์ด ในปี ๒๕๓๘ ต่อมาได้ทำพิธีสารกับรัฐสภาซาโตเมและปรินซิปี (๒๕๓๘) รัฐสภาโมแซมบิก (๒๕๓๙) รัฐสภากินี-บิสซอ (๒๕๔๐) รัฐสภาแองโกลา (๒๕๔๑) และรัฐสภาติมอร์ตะวันออก (๒๕๔๓) พิธีสารความร่วมมือที่ได้ลงนามข้างต้นแสดงให้เห็นถึงเจตจำนงทางการเมืองของประธานรัฐสภาของประเทศ

ต่าง ๆ เหล่านี้ และต่อมาได้ให้เลขาธิการรัฐสภาของประเทศดังกล่าว กำหนดโครงการความร่วมมือทางรัฐสภา ขึ้นมา เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่ากิจกรรมความร่วมมือจะมีความเหมาะสมต่อสถานการณ์และความต้องการของ รัฐสภาแต่ละประเทศที่ได้ประโยชน์ โดยโครงการความร่วมมือ ได้แก่ การจัดการฝึกอบรมในประเทศโปรตุเกส และภารกิจการให้ความช่วยเหลือทางวิชาการจำนวนมากให้กับรัฐสภาดังกล่าวในหลาย ๆ ด้าน เช่น ด้านการ บัญญัติกฎหมาย เทคนิคการร่างกฎหมาย ขั้นตอนหรือกระบวนการนิติบัญญัติ การปรับปรุงแก้ไขข้อบังคับที่ เกี่ยวข้องกับงานของรัฐสภา งานของกรรมาธิการ ห้องสมุด การจัดทำเอกสาร การเก็บเอกสารสำคัญ การบริหาร การคลัง การจัดซื้อจัดจ้างและสินทรัพย์ การจัดการทรัพยากรบุคคล การประชาสัมพันธ์ ความสัมพันธ์ระหว่าง- ประเทศ พิธีการทูต และเทคโนโลยีสารสนเทศ

กรณีความร่วมมือกับประเทศติมอร์ตะวันออก ซึ่งตามภูมิศาสตร์ตั้งอยู่ในทวีปเอเชียแต่ใช้ภาษา- โปรตุเกสเป็นภาษาทางการนั้นมีความโดดเด่นกว่าความสัมพันธ์กับรัฐสภาประเทศอื่นที่กล่าวมา เนื่องจาก นอกเหนือความร่วมมือในด้านที่เกี่ยวกับประเพณีที่สืบทอดต่อกันมาแล้ว รัฐสภาโปรตุเกสได้แต่งตั้งเจ้าหน้าที่อาวุโส เพื่อให้การสนับสนุนการก่อตั้งสถาบันรัฐสภาแห่งใหม่นั้นนับตั้งแต่ประเทศติมอร์ตะวันออกดำเนินกระบวนการ ภายหลังได้รับเอกสารในปี ๒๕๔๒/๒๕๔๓ รัฐสภาโปรตุเกสได้ให้ความช่วยเหลือในการปกป้องสิทธิมนุษยชนและ การกำหนด การปกครองด้วยตนเองของประชาชนชาวติมอร์ รัฐสภาโปรตุเกสมีสถานะเป็นหน่วยงานผู้แทน ประชาธิปไตยของปวงชนชาวโปรตุเกส ใช้อำนาจอธิปไตยผ่านการทูตรัฐสภามากกว่า ๒๐ ปี มีส่วนให้เกิดการ มีส่วนร่วมในภาคสังคมระหว่างประเทศในการต่อสู้ความเป็นเอกราชของประชาชนชาวติมอร์ จนต่อมามีการตั้ง สภาที่ปรึกษาแห่งชาติ โดยได้รับการสนับสนุนจากรัฐสภาโปรตุเกส โดยการสนับสนุนทรัพยากรต่าง ๆ ห้องสมุด กฎหมายและนโยบาย และวิธีการด้านการคลังที่มีเจตจำนงเพื่อจัดการกับสิ่งอุปสรรคเร่งด่วนที่สุดที่รัฐสภา แห่งใหม่กำลังเผชิญ และเมื่อสถานการณ์ต่าง ๆ ได้คลี่คลายลงบ้างแล้ว รัฐสภาโปรตุเกสยังได้เสริมกำลังโดย การส่งเจ้าหน้าที่รัฐสภาประจำฝ่ายต่าง ๆ ในสภาที่ปรึกษาแห่งชาติ สภาร่างรัฐธรรมนูญ และรัฐสภาแห่งชาติ ได้แก่ การสนับสนุนด้านกรรมาธิการ การประชุมสภา ทรัพยากรบุคคล ห้องสมุดและจัดทำเอกสาร รวมทั้ง ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

โครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (UNDD) เป็นผู้คิดกฎเกณฑ์เจ้าหน้าที่รัฐสภาโปรตุเกสที่มา ช่วยเหลือทางเทคนิคให้แก่รัฐสภาติมอร์ เช่น ด้านกระบวนการนิติบัญญัติและการดำเนินงานด้านกรรมาธิการ เป็นต้น ทั้งนี้ ได้ประเมินโดยดูจากผลของโครงการความร่วมมือที่เป็นที่คาดหวัง ดังนี้

๑. การเสริมสร้างขีดความสามารถทางสถาบันของรัฐสภาติมอร์ในแง่ของการกำหนด ตำแหน่งของหน่วยงานอื่น ๆ ที่ใช้อำนาจอธิปไตยในติมอร์เลสเต
๒. การปรับปรุงพัฒนาและการขยายความสามารถของงานของเจ้าหน้าที่รัฐสภาติมอร์
๓. การเสริมสร้างขีดความสามารถในด้านทรัพยากรมนุษย์ ด้านการเงิน เช่น การใช้ เทคโนโลยีใหม่ ๆ การให้เครื่องมือต่าง ๆ สำหรับการบริหารงานด้านรัฐสภา

๗) “วุฒิสภากัมพูชาสมัยที่ ๓ : โอกาสและความท้าทาย” (The 3rd Legislature of the Cambodian Senate : opportunities and challenges) โดย นาย Sarith OUM เลขาธิการวุฒิสภา- กัมพูชา

การเลือกตั้งวุฒิสภากัมพูชาสมัยที่ ๓ มีขึ้นเมื่อวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๕ โดยเมื่อวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๕ วุฒิสภาได้จัดให้มีการประชุมครั้งแรกขึ้น มีสมาชิกวุฒิสภาทั้งหมดจำนวน ๖๑ คน มาจาก พรรครัฐบาล ๔๖ คน (คิดเป็นร้อยละ ๗๕ ของสมาชิกวุฒิสภาทั้งหมด) พรรคฝ่ายค้านจำนวน ๑๑ คน (คิดเป็น ร้อยละ ๑๘ ของสมาชิกวุฒิสภาทั้งหมด) แต่งตั้งโดยพระมหากษัตริย์ ๒ คน และแต่งตั้งโดยรัฐสภา ๒ คน โดยใน

จำนวนทั้งหมด ๖๑ คนนี้ เป็นสมาชิกที่เป็นสตรีจำนวน ๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๗ ของจำนวนสมาชิกวุฒิสภาทั้งหมด

เพื่อเป็นการส่งเสริมอำนาจหน้าที่หลักของรัฐสภาสามประการ คือ การเป็นตัวแทนการออกกฎหมาย และการตรวจสอบ รวมไปถึงการเพิ่มความมีประสิทธิภาพและคุณภาพของการดำเนินงานอันจะช่วยให้เกิดประโยชน์ต่อประชาชนและสังคมกัมพูชา วุฒิสภากัมพูชาจึงได้กำหนดกลไกสำคัญต่าง ๆ นอกเหนือไปจากโครงสร้าง กระบวนการ และบทบัญญัติที่มีอยู่ จึงได้ดำเนินการ ดังนี้

๑. กลุ่มรัฐสภา (Parliamentary Group) โดยการแบ่งสมาชิกวุฒิสภาทั้งหมดจำนวน ๖๑ คน ออกเป็น ๖ กลุ่ม หากกลุ่มแรกประกอบด้วย สมาชิกวุฒิสภาจากพรรครัฐบาล ส่วนกลุ่มที่เหลือ คือสมาชิกวุฒิสภาจากพรรคฝ่ายค้าน โดยการก่อตั้งกลุ่มดังกล่าวนี้เพื่อส่งเสริมและปรับปรุงกระบวนการด้านนิติบัญญัติในระหว่างที่มีการอภิปรายในร่างกฎหมายในการประชุมวุฒิสภา ซึ่งกลุ่มที่ว่าเป็นกลไกใหม่ที่เกิดขึ้นในวุฒิสภามัยที่ ๓ นี้

๒. กลุ่มภูมิภาค (Regional Group) คือ การแบ่งกลุ่มสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากเขตเลือกตั้งตามภูมิภาค จึงแบ่งออกได้เป็น ๘ กลุ่ม ตามเขตภูมิภาคของประเทศ ๘ เขต มีวัตถุประสงค์เพื่อให้มีการนำนโยบายการกระจายอำนาจและการออกกฎหมายไปปฏิบัติทั้งในระดับชาติและระดับภูมิภาคเสริมสร้างประชาธิปไตยให้เข้มแข็ง สร้างการพัฒนาในเขตเลือกตั้ง และส่งเสริมบทบาทของสมาชิกวุฒิสภา

๓. กลุ่มสมาชิกวุฒิสภาสตรี จัดตั้งขึ้นเพื่อส่งเสริมนโยบายที่เกี่ยวข้องกับเพศและบทบาทของสตรีในการพัฒนาสังคม เพื่อให้บรรลุเป้าหมายแห่งสหประชาชาติของประเทศไทยกัมพูชา โดยกลุ่มนี้จะทำงานใกล้ชิดกับรัฐมนตรี ภาคประชาสังคม และองค์กรระหว่างประเทศ เพื่อช่วยสตรีและเด็กในเขตเลือกตั้งต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเขตที่มีความต้องการความช่วยเหลือในเรื่องดังกล่าวมากที่สุด

๔. โฆษกของวุฒิสภา วุฒิสภาได้แต่งตั้งโฆษก ๒ คน เพื่อช่วยให้การสื่อสารและการประชาสัมพันธ์ของวุฒิสภาดีขึ้น รวมทั้ง เพิ่มช่องทางให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลที่เป็นกิจการต่าง ๆ ของวุฒิสภาได้มากขึ้น

๕. กลุ่มมิตรภาพทวิภาคี มีการจัดตั้งกลุ่มมิตรภาพทวิภาคีในวุฒิสภากัมพูชาขึ้นด้วยกัน ๕ กลุ่ม เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์กับรัฐสภาประเทศหุ้นส่วนทั้งในภูมิภาคและในระดับโลก และเพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกันและกัน

๖. กลุ่มสมาชิกวุฒิสภาเพื่อกิจการรัฐสภาระหว่างประเทศ มีหน้าที่ดำเนินความสัมพันธ์กับองค์กรต่าง ๆ เช่น สหภาพรัฐสภา (IPU) สมัชชารัฐสภาอาเซียน (AIPA) และรัฐสภาประเทศที่ใช้ภาษาฝรั่งเศส (APF) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมความร่วมมือด้านรัฐสภาในระดับพหุภาคีเพื่อให้เกิดความร่วมมือระหว่างรัฐสภาที่มีความครอบคลุมมากขึ้น ส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืน มีเสถียรภาพ สันติภาพ และความรุ่งเรืองในภูมิภาคและในโลก

สิ่งท้าทาย

(๑) การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นนั้นหมายความว่าสำนักงานเลขาธิการของวุฒิสภาจะอยู่ภายใต้ความกดดันในการให้บริการใหม่ ๆ ซึ่งต้องการให้มีการเสริมสร้างขีดความสามารถและมาตรฐานการให้บริการรวมทั้ง ทรัพยากรอื่นที่จำเป็น

(๒) ก่อนการเลือกตั้งทั่วไปที่จะมีขึ้นในเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๖ นี้ ประชาชนมีความตื่นตัวทางการเมืองขึ้น เนื่องจากจะเป็นการแข่งขันกันอย่างดุเดือดระหว่างพรรคการเมืองสำคัญ ๆ

(๓) โลกาภิวัตน์ วุฒิสภาจะต้องเสริมสร้างขีดความสามารถของตนให้มีความเข้มแข็งและส่งเสริมการบูรณาการในเวทีภูมิภาคและเวทีนานาชาติ

(๔) การเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี ๒๕๕๘ วุฒิสภาจะต้องเสริมสร้างการพัฒนาทรัพยากรบุคคลในระดับที่เข้มข้นมากขึ้น ทั้งในทักษะที่เป็นความชำนาญเฉพาะและความสามารถทางภาษาเพื่อให้เกิดประโยชน์ต้องการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญนี้

(๕) ความรุดหน้าของเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง

(๖) กระบวนการการพัฒนาโดยรวมทั้งหมดของกัมพูชาและการปฏิรูปในระดับชาติในสาขาต่าง ๆ ในระยะเวลาเดียวกัน

๘) “ทรัพยากรบุคคลในสภาผู้แทนราษฎรบราซิล : บทบาทการให้คำปรึกษาด้านนิติบัญญัติ” (Human Resources in the Brazilian Chamber of Deputies : the role of the legislative advice service) โดย นาย R. VENTURA TEIXEIRA ผู้อำนวยการสำนักทรัพยากรบุคคลของสภาผู้แทนราษฎรบราซิล

เจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ทางกฎหมายและด้านเทคนิคในระดับสูงเป็นผู้มีความสำคัญที่ต้องดำเนินงานของรัฐสภาให้บรรลุหน้าที่ภารกิจของรัฐสภาในการกำหนดนโยบายสาธารณะ การตรวจสอบการดำเนินการต่าง ๆ รัฐสภาจำเป็นต้องมีทักษะด้านการวิเคราะห์และมีความเชี่ยวชาญทางด้านเทคนิคเฉพาะอันจะทำให้รัฐสภาสามารถแก้ไขประเด็นปัญหาต่าง ๆ เพื่อปรับปรุงพัฒนากรอบการดำเนินงานด้านกฎหมายในระดับชาติและก่อให้เกิดประโยชน์ต่อประเทศ บางครั้งในอดีตที่ผ่านมา เรื่องที่มีการถกอภิปรายกันในรัฐสภาไม่ค่อยมีความซับซ้อนเท่าใดนัก เจ้าหน้าที่ด้านเทคนิคเฉพาะจึงไม่มีความจำเป็นต้องช่วยเหลือสมาชิก แต่ปัจจุบันเราคาดหวังการดำเนินงานของรัฐสภา ซึ่งตั้งอยู่บนความรู้ในเรื่องของผลกระทบและผลจากการตัดสินใจของรัฐสภาที่มีความละเอียดถี่ถ้วน ดังนั้น หากเจ้าหน้าที่ไม่ได้รับการฝึกฝนอบรมในการให้ความช่วยเหลือแก่สมาชิกในกระบวนการของการให้ได้มาซึ่งข้อมูลและการวิเคราะห์ที่สำคัญเพื่อสร้างกฎหมายที่มีประสิทธิภาพแล้วไม่มีทางที่รัฐสภาจะเป็นอิสระจากรัฐบาล อีกทั้งยังไม่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนได้อีกด้วย

กลุ่มที่ ๑ สภาผู้แทนราษฎรบราซิลมีเจ้าหน้าที่ที่ทำงานเฉพาะในสำนักงานของสมาชิกรัฐสภาไม่ใช่ว่าสำนักงานดังกล่าวนั้นจะต้องอยู่ในบริเวณรัฐสภาหรือไม่ก็ตาม เจ้าหน้าที่นี้เรียกว่าเป็นเลขานุการ รัฐสภามีหน้าที่ในการจัดการสำนักงานต่าง ๆ ของรัฐสภา ติดต่อกับผู้มีสิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ติดต่อกับหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งในระดับสหพันธรัฐ ระดับจังหวัด และระดับท้องถิ่น สำนักงานเลขานุการรัฐสภาเป็นกลุ่มที่มีจำนวนเจ้าหน้าที่มากที่สุด โดยปัจจุบันมีเจ้าหน้าที่เป็นเลขานุการรัฐสภาจำนวน ๑๐,๔๖๕ คน ทำงานอยู่ ณ สำนักงานส่วนตัวของสมาชิก หากคิดจำนวนเฉลี่ยเท่ากับสมาชิกสภา ๑ คน มีเจ้าหน้าที่ช่วยงานจำนวน ๒๐ คน โดยสมาชิกรัฐสภาเป็นผู้คัดเลือกเจ้าหน้าที่เอง อย่างไรก็ตาม หน่วยงานได้มีนโยบายการฝึกอบรมโดยเน้นที่เจ้าหน้าที่เหล่านี้ เพื่อให้สามารถนำไปพัฒนาปรับปรุงการทำงานในการเป็นเลขานุการให้ดียิ่งขึ้น นอกจากนี้ ฝ่ายทรัพยากรบุคคลยังได้มีการจัดทำข้อมูลให้แก่สมาชิก ซึ่งเป็นการจัดทำข้อมูลประวัติของเลขานุการผู้มีประสบการณ์และมีความชำนาญในกระบวนการนิติบัญญัติ ในกรณีที่สมาชิกต้องการเจ้าหน้าที่ที่มีทักษะเฉพาะ สมาชิกสามารถใช้ Talent Bank ช่วยในการสรรหาเจ้าหน้าที่ได้ อย่างไรก็ตาม มีการลาออกค่อนข้างสูง เมื่อปีที่แล้วมีผู้ลาออกคิดเป็นค่าเฉลี่ยถึงจำนวน ๓๐๐ คนต่อเดือน

กลุ่มที่ ๒ เป็นเจ้าหน้าที่ที่มีตำแหน่งเจ้าหน้าที่งานพิเศษ ผู้บริหารของสำนักงานเป็นผู้คัดเลือกโดยเฉพาะมาจากพรรคการเมืองต่าง ๆ และคัดเลือกโดยคณะกรรมการที่มีอำนาจสูงสุดของสภา และโดยประธานคณะกรรมการนิติการคณะต่าง ๆ ปัจจุบันมีเจ้าหน้าที่ที่อยู่ในตำแหน่งนี้จำนวน ๑,๓๒๔ คน

กลุ่มที่ ๓ เป็นข้าราชการซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ประจำของรัฐสภา เข้าบรรจุโดยการสอบแข่งขันเท่านั้น ปัจจุบัน มีจำนวน ๓,๔๖๑ คน มีหน้าที่สนับสนุนด้านกระบวนการนิติบัญญัติและงานธุรการของรัฐสภา รวมไปถึงการวางแผนยุทธศาสตร์ของรัฐสภาด้วย

กรณีของการให้บริการคำปรึกษาด้านกระบวนการนิติบัญญัติและการให้บริการคำปรึกษาด้านงบประมาณและการตรวจสอบทางการเงินการคลัง : ในการให้คำปรึกษาด้านกระบวนการนิติบัญญัตินั้น ปัจจุบันฝ่ายให้บริการนี้มีเจ้าหน้าที่นักกฎหมายและนักวิชาการ จำนวน ๒๐๐ คน ปฏิบัติงานในขอบเขตสาขาความชำนาญต่างกันไป เช่น กฎหมายรัฐธรรมนูญ การพลังงาน การคมนาคมขนส่ง ความมั่นคงปลอดภัย และอื่น ๆ เจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่จัดเตรียมร่างกฎหมายที่จะเสนอความเห็น การศึกษาวิจัย โดยเป็นข้อมูลที่มีความแม่นยำและถูกต้องเหมาะสม นอกจากนี้ เจ้าหน้าที่ที่ให้คำปรึกษาายังต้องเข้าใจคำปรึกษาทางเทคนิคแก่ที่ประชุมของคณะกรรมการธิการในเรื่องที่คณะกรรมการกำลังพิจารณาด้วย โดยในปีหนึ่ง ๆ ฝ่ายบริการให้คำปรึกษาด้านกระบวนการนิติบัญญัติสามารถดำเนินการแล้วเสร็จได้ถึงจำนวนปีละสองพันกว่างาน ส่วนฝ่ายบริการให้คำปรึกษาด้านงบประมาณและการตรวจสอบทางการเงินการคลัง คือ งานทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับแผนงานประจำปี กฎหมายว่าด้วยแนวทางด้านการงบประมาณ และกฎหมายงบประมาณ ซึ่งที่ปรึกษาจะช่วยในการวิเคราะห์ ปัจจุบัน หน่วยงานนี้มีเจ้าหน้าที่ จำนวน ๓๗ คน เพื่อให้คำปรึกษาแก่คณะกรรมการงบประมาณร่วมกันของรัฐสภา คณะกรรมการการคลังและการจัดเก็บภาษี และคณะกรรมการการควบคุมและกำกับดูแลทางการคลัง

ผลการเลือกตั้งกรรมการบริหาร (Executive Committee) แทนตำแหน่งที่ว่าง

ในการประชุมครั้งนี้มีผู้ได้รับเลือกให้เป็นกรรมการบริหารแทนตำแหน่งที่ว่าง ๒ ตำแหน่ง ได้แก่ นาย Jose Pedro Montero เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรอุรุกวัย และนาย Ayad Namik Majid เลขาธิการสภาที่ปรึกษาของอิรัก

ร่างระเบียบวาระการประชุม ASGP ประจำปี ๒๕๕๖ ณ นครเจนีวา สมาพันธรัฐสวิส

สำหรับกำหนดการประชุมสมาคมเลขาธิการรัฐสภา ประจำปี ๒๕๕๖ ณ นครเจนีวา สมาพันธรัฐสวิส นั้น มีร่างระเบียบวาระการประชุม ดังนี้

หัวข้อที่อาจมีการอภิปราย

ก) การอภิปรายทั่วไป (General Debate)

๑. อาคารรัฐสภา : สิ่งท้าทายและโอกาส (กลุ่มอภิปรายอย่างไม่เป็นทางการ) (Parliamentary buildings : challenges and opportunities - with informal discussion groups)

๒. รัฐสภาแห่งชาติจะติดตามงานของสมาชิกรัฐสภาที่เข้าร่วมการประชุมรัฐสภาที่บองค์การรัฐสภาในเวทีระหว่างประเทศได้อย่างไร

๓. วิวัฒนาการของการทูตรัฐสภา : การปฏิบัติ สิ่งท้าทาย และความเสี่ยง

ข) การนำเสนอประเด็นอภิปราย (communication)

๑. “พระมหากษัตริย์ในรัฐสภา : การสถาปนาองค์กษัตริย์พระองค์ใหม่ในประเทศเนเธอร์แลนด์” (The King in Parliament : the investiture of a new king in the Netherlands) โดย นาง Jacqueline BIESHEUVEL - VERMEIJDEN เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรเนเธอร์แลนด์ และนาย Greert Jan A. HAMILTON เลขาธิการวุฒิสภาเนเธอร์แลนด์

๒. “โครงสร้างความเชื่อมโยงระหว่างฝ่ายนิติบัญญัติกับฝ่ายบริหาร” (Connecting structures between the legislative and executive branches) โดย นาย David BYAZA - SANDA LUTALA เลขาธิการวุฒิสภาสาธารณรัฐประชาธิปไตยคองโก

๓. “การยกระดับกฎหมายที่มีผลกระทบต่อจังหวัดต่าง ๆ : บทบาทของวุฒิสภา (National Council of Provinces) ในกระบวนการบัญญัติกฎหมาย” (Enhancing laws affecting provinces : the role of the National Council of Provinces in the law making process) โดย นาย Eric PHINDELA เลขาธิการวุฒิสภาแอฟริกาใต้

๔. “การให้ภาคประชาสังคมเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องในกระบวนการนิติบัญญัติและการตรวจสอบ” (Involving civil society in the legislative and scrutinizing process) โดย นาย Damir DAVIDOVIC เลขาธิการรัฐสภามอนเตเนโกร

๕. “การจัดการรัฐสภาที่ใช้หลายภาษา : กรณีตัวอย่างของสมาพันธ์รัฐสวิส” (The management of a multilingual Parliament : the Swiss example) โดย นาย Philippe SCHWAB เลขาธิการแห่งรัฐและรองเลขาธิการรัฐสภาสมาพันธ์รัฐสวิส

๖. “กระเป๋าเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ของผู้เข้าประชุม : ระบบข้อมูลออนไลน์เคลื่อนที่สำหรับกิจกรรมและการประชุมต่าง ๆ ของรัฐสภาในสภาสมาพันธ์รัฐ” โดย นาย Vladimir SVINAREV เลขาธิการสภาสหพันธ์รัฐของรัสเซีย

๗. “การประเมินบทบัญญัติทางรัฐธรรมนูญเพื่อปกป้องการกำกับดูแลกิจการภายในและโดยรัฐสภา” (Evaluating constitutional provisions to safeguard Corporate Governance within and by Parliament) โดย นาย Austin ZVOMA เลขาธิการรัฐสภาซิมบับเว

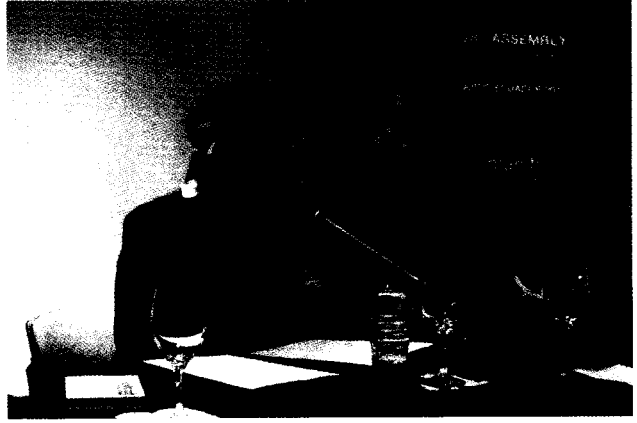
๓) กิจกรรมอื่น ๆ

๑. การอภิปรายเรื่องหลักการในการสรรหาบุคคลและการจัดการอาชีพของเจ้าหน้าที่รัฐสภา
๒. การนำเสนอการพัฒนาในสหภาพรัฐสภาในปัจจุบัน
๓. ข้อซักถามเกี่ยวกับการบริหารงานและการเงินของสมาคมฯ
๔. ร่างระเบียบวาระสำหรับการประชุมครั้งถัดไป ณ กรุงบากู (มีนาคม ๒๕๕๗)

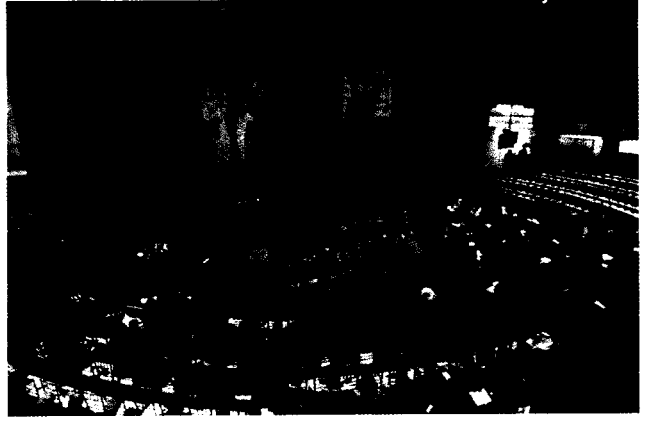
ประมวลภาพการเข้าร่วมประชุมสมาคมเลขาธิการรัฐสภา (ASGP) ประจำปี ๒๕๕๖

คณะผู้แทนไทยนำโดย นายสุวิจักขณ์ นาควัชระชัย เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เข้าร่วมการประชุมสมาคมเลขาธิการรัฐสภา (ASGP) ประจำปี ๒๕๕๖ ณ กรุงกัวเตมาลา สาธารณรัฐเอกวาดอร์

(ซ้าย) นาย Marc Bosc ประธานสมาคมเลขาธิการรัฐสภาและรองเลขาธิการสภาสามัญแคนาดา เป็นประธานในการประชุมฯ
(ขวา) นาง Libia Rivas Ordóñez เลขาธิการรัฐสภาเอกวาดอร์ในฐานะประเทศเจ้าภาพจัดการประชุมกล่าวต้อนรับพร้อมทั้งนำเสนอรอบงานของรัฐสภาเอกวาดอร์

(ซ้าย) คณะผู้แทนไทยจากสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรถ่ายภาพร่วมกับคณะผู้แทนรัฐสภาไทยซึ่งเข้าร่วมการประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา (IPU) ครั้งที่ ๑๒๘
(ขวา) ห้องประชุมรัฐสภาเอกวาดอร์ในพิธีเปิดการประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๒๘ และการประชุมอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง